

Załącznik nr 1
do Uchwały Nr 2/2017
Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej
z dnia 12 stycznia 2017 r.

RAPORT Z WIZYTACJI
(profil ogólnoakademicki)

dokonanej w dniach 24/25.04.2017 na kierunku Wzornictwo
prowadzonym
na Wydziale Materiałoznawstwa, Technologii i Wzornictwa
w Uniwersytecie Technologiczno – Humanistycznym im. Kazimierza Pułaskiego
w Radomiu

Warszawa, 2017

Spis treści

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu	4
1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej.....	4
1.2. Informacja o procesie oceny	4
2. Podstawowe informacje o programie kształcenia na ocenianym kierunku	4
3. Ogólna ocena spełnienia kryteriów oceny programowej	6
4. Szczegółowy opis spełnienia kryteriów oceny programowej.....	8
Kryterium 1. Koncepcja kształcenia i jej zgodność z misją oraz strategią uczelni.....	8
Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1	8
Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron.....	11
Dobre praktyki	12
Zalecenia	12
Kryterium 2. Program kształcenia oraz możliwość osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia	13
Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 2.....	13
Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron.....	17
Dobre praktyki	18
Zalecenia	18
Kryterium 3. Skuteczność wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia	19
Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3.....	19
Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron.....	23
Dobre praktyki	24
Zalecenia	24
Kryterium 4. Kadra prowadząca proces kształcenia	24
Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 4.....	24
Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron.....	26
Dobre praktyki	27
Zalecenia	27
Kryterium 5. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w procesie kształcenia.....	28
Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 5.....	28
Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron.....	29
Dobre praktyki	29
Zalecenia	29
Kryterium 6. Umiędzynarodowienie procesu kształcenia	29
Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6.....	29
Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron.....	30
Dobre praktyki	30

Zalecenia	30
Kryterium 7. Infrastruktura wykorzystywana w procesie kształcenia	30
8. Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 7	30
Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron.....	32
Dobre praktyki	33
Zalecenia	33
Kryterium 8. Opieka nad studentami oraz wsparcie w procesie uczenia się i osiągnięcia efektów kształcenia	33
Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8.....	33
Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron.....	35
Dobre praktyki	35
Zalecenia	35
9. Ocena dostosowania się jednostki do zaleceń z ostatniej oceny PKA, w odniesieniu do wyników bieżącej oceny.....	35
Załączniki:	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Załącznik nr 1. Podstawa prawna oceny jakości kształcenia	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Załącznik nr 2. Szczegółowy harmonogram przeprowadzonej wizytacji uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Załącznik nr 3. Ocena wybranych prac etapowych i dyplomowych	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Załącznik nr 4. Wykaz nauczycieli akademickich, którzy mogą być zaliczeni do minimum kadrowego kierunku (spośród nauczycieli akademickich, którzy złożyli oświadczenie o wyrażeniu zgody na zaliczenie do minimum kadrowego)....	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Załącznik nr 5. Wykaz nauczycieli akademickich, którzy nie mogą być zaliczeni do minimum kadrowego kierunku (spośród nauczycieli akademickich, którzy złożyli oświadczenie o wyrażeniu zgody na zaliczenie do minimum kadrowego)....	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Załącznik nr 6. Wykaz modułów zajęć, których obsada zajęć jest nieprawidłowa	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.
Załącznik nr 7. Informacja o hospitowanych zajęciach i ich ocena	Błąd! Nie zdefiniowano zakładki.

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu

1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Przewodniczący prof. dr hab. Andrzej Głowacki, członek PKA

członkowie:

1. prof. dr hab. Marek Średniawa ekspert PKA
2. dr hab. Ryszard Michalski ekspert PKA
3. Barbara Jura ekspert student
4. mgr Grzegorz Kołodziej ekspert ds. postępowania oceniającego

1.2. Informacja o procesie oceny

Ocena jakości kształcenia na kierunku wzornictwo prowadzonym na Wydziale Materiałoznawstwa, Technologii i Wzornictwa Uniwersytetu Technologiczno – Humanistycznego im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu odbyła się z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej w ramach harmonogramu prac określonego przez Komisję na rok akademicki 2016/2017. Wizytacja tego kierunku studiów odbyła się po raz drugi. Poprzednia ocena jakości kształcenia na ww. kierunku została przeprowadzona w 2010 roku i zakończyła się wydaniem oceny pozytywnej.

Obecna wizytacja została przygotowana i przeprowadzona zgodnie z obowiązującą procedurą oceny programowej Polskiej Komisji Akredytacyjnej. Wizytację poprzedzono zapoznaniem się zespołu oceniającego z raportem samooceny przedłożonym przez Uczelnię. Natomiast raport zespołu oceniającego został opracowany po zapoznaniu się z przedłożonym przez Uczelnię raportem samooceny na podstawie przedstawionej w toku wizytacji dokumentacji, hospitacji zajęć dydaktycznych, analizy prac etapowych oraz losowo wybranych prac dyplomowych wraz z ich recenzjami, wizytacji bazy naukowo-dydaktycznej, a także spotkań i rozmów przeprowadzonych z Władzami Uczelni i Wydziału, pracownikami, a także absolwentami oraz studentami ocenianego kierunku.

Podstawa prawna oceny została określona w Załączniku nr 1, a szczegółowy harmonogram przeprowadzonej wizytacji, uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego, w Załączniku nr 2.

2. Podstawowe informacje o programie kształcenia na ocenianym kierunku

(jeśli kierunek jest prowadzony na różnych poziomach kształcenia, informacje należy przedstawić dla każdego poziomu kształcenia)

Nazwa kierunku studiów	wzornictwo
Poziom kształcenia (studia I stopnia/studia II stopnia/jednolite studia magisterskie)	Studia I stopnia Studia licencjackie
Profil kształcenia	ogólnoakademicki
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne
Nazwa obszaru kształcenia, do którego został przyporządkowany kierunek	Obszar sztuki,

(w przypadku, gdy kierunek został przyporządkowany do więcej niż jednego obszaru kształcenia należy podać procentowy udział liczby punktów ECTS dla każdego z tych obszarów w liczbie punktów ECTS przewidzianej w planie studiów do uzyskania kwalifikacji odpowiadającej poziomowi kształcenia)		
Dziedziny nauki/sztuki oraz dyscypliny naukowe/artystyczne, do których odnoszą się efekty kształcenia na ocenianym kierunku (zgodnie z rozporządzeniem MNiSW z dnia 8 sierpnia 2011 w sprawie obszarów wiedzy, dziedzin nauki i sztuki oraz dyscyplin naukowych i artystycznych, Dz.U. 2011 nr 179 poz. 1065)	- dziedzina sztuk plastycznych - dyscyplina artystyczna sztuki projektowe	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS przewidziana w planie studiów do uzyskania kwalifikacji odpowiadającej poziomowi kształcenia	7 semestrów / 210 punktów ECTS	
Specjalności realizowane w ramach kierunku studiów	- projektowanie obuwia - projektowanie odzieży	
Tytuł zawodowy uzyskiwany przez absolwentów	licencjat	
Liczba nauczycieli akademickich zaliczanych do minimum kadrowego	7 nauczycieli akademickich, w tym 2 z tytułem naukowym profesora, 1 ze stopniem naukowym doktora habilitowanego oraz 4 osoby ze stopniem naukowym doktora	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	31	
Liczba godzin zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów na studiach stacjonarnych	2730 godzin	

3. Ogólna ocena spełnienia kryteriów oceny programowej

Kryterium	Ocena stopnia spełnienia kryterium ¹ Wyróżniająca / W pełni / Zadawalająca/ Częściowa / Negatywna
Kryterium 1. Koncepcja kształcenia i jej zgodność z misją oraz strategią uczelni	w pełni
Kryterium 2. Program kształcenia oraz możliwość osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia	w pełni
Kryterium 3. Skuteczność wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia	w pełni
Kryterium 4. Kadra prowadząca proces kształcenia	zadawalająca
Kryterium 5. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w procesie kształcenia	w pełni
Kryterium 6. Umiejdzynarodowienie procesu kształcenia	zadawalająca
Kryterium 7. Infrastruktura wykorzystywana w procesie kształcenia	w pełni
Kryterium 8. Opieka nad studentami oraz wsparcie w procesie uczenia się i osiągania efektów kształcenia	w pełni

Jeżeli argumenty przedstawione w odpowiedzi na raport z wizytacji lub wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy będą uzasadniały zmianę uprzednio sformułowanych ocen, raport powinien zostać uzupełniony. Należy, w odniesieniu do każdego z kryteriów, w obrębie którego ocena została zmieniona, wskazać dokumenty, przedstawić dodatkowe argumenty i informacje oraz syntetyczne wyjaśnienia przyczyn, które spowodowały zmianę, a ostateczną ocenę umieścić w tabeli 1.

Po zapoznaniu się z odpowiedzią Uczelni na przesłany raport /pismo z dnia 17.10.2017/ Zespół Oceniający podnosi w kryterium 4 ocenę na „w pełni”. Uczelnia nie wnosi uwag do ogólnej oceny spełnienia kryteriów oceny programowej a mając na uwadze zalecenia poinformowała o podjętych działaniach;

- dokonała zmiany profilu kształcenia, zmiany przyporządkowania do obszaru kształcenia oraz uchwaliła nowy program studiów podejmując uchwały, senatu nr 000-5/8/2017, Rady Wydziału MTiW nr. 24/2017/RW oraz nr. 32/2017/RW

Dokonano przekształcenia z profilu ogólnoakademickiego na profil praktyczny; obszar kształcenia;

¹ W przypadku gdy oceny dla poszczególnych poziomów kształcenia różnią się, należy wpisać ocenę dla każdego poziomu odrębnie.

obszar sztuki/ sztuki plastyczne/sztuki projektowe 80 %
obszar nauk technicznych / nauki techniczne/włókiennictwo 10%
obszar nauk społecznych/ nauki ekonomiczne / towaroznawstwo 10%

Zaplanowano zatrudnienie 2-3 pracowników naukowych. W tym samodzielnego nauczyciela akademickiego z obszaru sztuk projektowych oraz dwóch młodych naukowców z doświadczeniem praktycznym w przemyśle.

W kryterium 6 po zapoznaniu się z podjętymi działaniami również dokonano zmiany na ocenę **w pełni**. Podjęto następujące kroki;

Zintensyfikowano wyjazdy pracowników na program Erasmus + na okres 07 – 13.10.2017, zaplanowano wyjazd do Ecole Europeene Superieure d art de Bretagne, Site de Brest we Francji oraz rozpoczęto działania mające na celu pozyskanie studentów obcokrajowców.

Tabela 1

Kryterium	Ocena spełnienia kryterium¹ Wyróżniająca / W pełni / Zadawalająca/ Częściowa
Kryterium 4. Kadra prowadząca proces kształcenia	w pełni
Kryterium 6. Umiędzynarodowienie procesu kształcenia	w pełni

1. Szczegółowy opis spełnienia kryteriów oceny programowej

Kryterium 1. Koncepcja kształcenia i jej zgodność z misją oraz strategią uczelni

1.1. Koncepcja kształcenia

1.2. Badania naukowe w dziedzinie / dziedzinach nauki / sztuki związanej / związanych z kierunkiem studiów

1.3. Efekty kształcenia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1

Deklaracja zawarta w raporcie samooceny: *„kierunek ... jest odpowiedzią na realne potrzeby przemysłu obuwniczego i odzieżowego”* w zestawieniu z wizją Wydziału (uchwała Rady Wydziału Materiałoznawstwa, Technologii i Wzornictwa z dnia 15 marca 2015 roku), która *„skupia się wokół kształcenia związanego integralnie z potrzebami regionu”* jest zgodna z pierwszym głównym celem strategicznym z obszaru dydaktyki zawartym w strategii rozwoju Uczelni – *„stworzenie kompleksowej i przejrzystej oferty edukacyjnej zorientowanej na rynek pracy”* (Uchwała Nr 000-9/2/2016 Senatu Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu z dnia 24 listopada 2016 roku).

Koncepcja kształcenia na ocenianym kierunku w zakresie celu jest wyrazista, zrozumiała i uwarunkowana historycznie. Absolwenci kierunku z założenia mają pełnić w przedsiębiorstwach funkcję projektantów – również w zakresie technologii i konstrukcji – odzieży i obuwia. Informacje dotyczące kariery absolwentów uzyskane w trakcie rozmów z kadrą dydaktyczną oraz ze studentami potwierdzają, że koncepcja kształcenia została dobrze zdefiniowana, na rynku pracy istnieje duże zapotrzebowanie na tego rodzaju specjalistów.

Koncepcja kształcenia na ocenianym kierunku w zakresie realizacji jest ściśle powiązana z wyznaczonym celem. Żeby osiągnąć postawiony wyżej cel kształcenie opiera się na dwóch podstawowych elementach. Pierwszym jest: *„wszechstronne przygotowanie do samodzielnej pracy artystycznej w zakresie projektowania”*, drugim: *„wiedza o materiałach, konstrukcjach i procesach technologicznych”* (cytaty z raportu samooceny). Koncepcja ta znajduje swoje potwierdzenie w rzeczywistości. Analiza funkcjonowania jednostki w zakresie realizacji kształcenia na wizytowanym kierunku potwierdza to w całej rozciągłości. Oba powyższe elementy kształcenia są wyraźnie widoczne zarówno w tematyce prowadzonych zajęć, jak i w projektach studentów będących efektem ich pracy.

Warto równocześnie podkreślić, że koncepcja kształcenia zakłada związek pomiędzy wymienionym w poprzednim akapicie elementami kształcenia (przygotowaniem do pracy artystycznej i wiedzą o materiałach, konstrukcjach i procesach technologicznych). Analiza stanu wskazuje na istnienie tego związku. Teoretyczna wiedza jest natychmiast wykorzystywana w praktycznym działaniu. Kształcenie realizowane w ramach różnych modułów zazębia się i przeplata. Dla przykładu. Student uczestniczy w zajęciach związanych z technologią, następnie uczestniczy w zajęciach projektowych, gdzie koncentruje się na kreacji artystycznej. Jego teoretyczna wiedza z zakresu technologii wytycza naturalne granice kreacji. Tym bardziej, że projekt powstały w pracowni artystycznej student przenosi do laboratorium (kolejny moduł/przedmiot), gdzie wizja zostaje przekształcona w dokumentację technologiczną. Następnie na podstawie dokumentacji zostaje wykonany (uszyty) obiekt (obuwie, element ubioru). Jest to dobrze zrealizowana koncepcja kształcenia praktycznego i bardzo dobrze powiązana z misją Uczelni i strategią rozwoju Wydziału. Co godne uwagi, odbywa się to w rozszerzeniu realizacji kształcenia o profilu ogólnoakademickim.

Koncepcja kształcenia oparta jest na łączeniu wiedzy teoretycznej z jej aplikacją w praktycznym działaniu w celu zdobycia przez absolwenta kompetencji zgodnych z zapotrzebowaniem rynku pracy. W związku z tym, w naturalny sposób punktem odniesienia dla polityki jakości kształcenia jest właśnie zatrudnienie absolwentów. Jednostka zakłada, że skoro absolwenci są zatrudniani praktycznie w 100%, natychmiast po skończeniu studiów oznacza to, że jakość kształcenia osiąga właściwy poziom.

Z powyższej analizy wynika, że pomimo deklarowanego profilu ogólniakademickiego wizytowany kierunek ma charakter kierunku o profilu praktycznym. Przejawia się to zarówno w opisanej koncepcji kształcenia, jak i w praktyce funkcjonowania. W związku z powyższym większy wpływ na koncepcję kształcenia mają uwarunkowania wynikające z potrzeb potencjalnych pracodawców, niż postęp w nauce. Tak jest w zakresie kształcenia związanego z „*wiedzą o materiałach, konstrukcjach i procesach technologicznych*”. Analizując sposób funkcjonowania jednostki oraz sposób zmian programu kształcenia (które są reakcją na potrzeby interesariuszy zewnętrznych – przedsiębiorców z obszaru produkcji odzieżowej i obuwniczej) można stwierdzić, że uwzględnienie w koncepcji kształcenia postępu nauki następuje w sposób pośredni. Postęp nauki (w zakresie materiałów, technologii, konstrukcji) jest aplikowany przez przedsiębiorstwa w procesie produkcyjnym, a to z kolei wymusza zmiany w zakresie kompetencji absolwentów. Co jest uwzględniane w programie kształcenia dzięki udziałowi interesariuszy zewnętrznych w procesie jego doskonalenia.

Inaczej jest w zakresie kształcenia związanego z „*przygotowaniem do samodzielnej pracy artystycznej w zakresie projektowania*”. Trudno jest w przypadku sztuki mówić o postępie. Mamy tu raczej do czynienia ze zmianami, z chwilowo funkcjonującymi trendami (zwłaszcza w dyscyplinie sztuki projektowej). Koncepcja kształcenia w dyscyplinie sztuki projektowej niejako z definicji ma wbudowany mechanizm reagowania na zmiany, trendy. Na wizytowanym kierunku można stwierdzić, że ten mechanizm działa bardzo dobrze. Świadczą o tym zarówno osiągnięcia projektowe kadry, jak i studentów. Wyraźnie widoczne jest to, że kadra transferuje najnowsze trendy do procesu kształcenia. Studenci potrafią je wykorzystać i efekty ich pracy zdobywają uznanie w postaci nagród zdobytych nie w ramach konfrontacji wewnątrz środowiska akademickiego, lecz w ramach profesjonalnych targów branżowych. Udział studentów w zawodowych konfrontacjach jest na wizytowanym kierunku powszechną praktyką, co zostało udokumentowane zarówno w raporcie samooceny jak i potwierdzone w trakcie rozmów z kadrami.

W koncepcji kształcenia na wizytowanym kierunku w minimalnym stopniu uwzględniane jest umiędzynarodowienie procesu kształcenia. Udział kadry i studentów w programie wymiany Erasmus+ jest niewielki. Jest to z jednej strony zrozumiałe, jeśli weźmie się pod uwagę regionalny charakter programu studiów. Z drugiej jednak strony oferta kierunku jest na tyle atrakcyjna, że mogłaby, przy odpowiednim rozpropagowaniu informacji, stać się interesująca dla studentów obcokrajowców (zwłaszcza z państw ze wschodu Europy ze względu na mniejszą barierę językową i stosunkowo niskie koszty utrzymania).

Koncepcja kształcenia na wizytowanym kierunku jest oryginalna zarówno ze względu na sposób jej realizacji w ścisłym związku z potrzebami przemysłu, jak i na szczególną branżę – przemysł obuwniczy i odzieżowy – dla której przeznaczone są kształcone kadry. Szczególna jest również, trudna do zachowania, równowaga pomiędzy artystycznymi i technologiczno-konstrukcyjnymi aspektami kształcenia. W obszarze szkolnictwa artystycznego nie ma kierunku porównywalnego do wizytowanego.

Według deklaracji zawartej w raporcie samooceny efekty kształcenia odnoszą się do dziedziny sztuk plastycznych, dyscypliny sztuki projektowe, natomiast kadra zaangażowana jest zarówno w działalność artystyczną, w tym w dyscyplinie sztuk projektowych, jak i w działalność badawczą w dziedzinie nauk technicznych. Świadczą o tym publikacje wymienione w raporcie samooceny. Istnienie opisanych wyżej rozłącznych obszarów aktywności jest zgodne z dualną koncepcją kształcenia.

Kluczowym efektem kształcenia na kierunku wzornictwo jest umiejętność projektowania. Projektowanie, w zakresie dyscypliny sztuki projektowe, jest twórczością artystyczną. Należy zwrócić uwagę na zapis Ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym: „Art.2.1. *Użyte w ustawie określenia oznaczają: ... 30) nauka i badania naukowe – także odpowiednio – sztukę i twórczość artystyczną*”. Jednostka prowadząca wizytowany kierunek studiów definiuje wspomniany wyżej efekt kształcenia następująco: „*umiejętność realizacji prac artystycznych (projektowych przyp. eksp.), podczas których student świadomie posługuje się narzędziami warsztatu artystycznego w zakresie rysunku, malarstwa, rzeźby oraz narzędziami warsztatu produkcyjnego w zakresie stosowania odpowiedniej konstrukcji, technologii i programów komputerowych w trakcie wytwarzania wyrobów odzieżowych i obuwniczych*”. W kolejnym efekcie kształcenia zawarte jest wymaganie samodzielnego podejmowania decyzji projektowych.

Jednostka prowadząca wizytowany kierunek nie jest jednostką wiodącą w zakresie prowadzonych badań (posiada kategorię naukową B), a tym bardziej (ze względu na nieliczną kadrę) nie jest znaczącym ośrodkiem artystycznym. Niemniej, zarówno prowadzone badania, jak i działalność artystyczna (w tym projektowa) są związane swoim zakresem tematycznym z prowadzonym kierunkiem studiów. W trakcie wizytacji przedstawione zostały rezultaty wspólnie realizowanego przez kadrę i przez studentów programu badawczego (realizowanego poza ramami programowych zajęć) „Ubiór jako forma wypowiedzi artystycznej”. Wyniki zostały opisane w części „ocena losowo wybranych prac etapowych”. Jest to dobry przykład rozszerzenia efektów kształcenia w zakresie pogłębionej wiedzy.

Efekty kształcenia wizytowanego kierunku zostały uchwalone przez Senat Uczelni zgodnie z Uchwałą Nr 000-8/4/2012 Senatu Politechniki Radomskiej im. Kazimierza Pułaskiego z dnia 28 czerwca 2012 r. Raport samooceny zawiera uchwalone efekty kształcenia w załączniku nr 2.1.1. W tekście załącznika brak jest odniesienia kierunkowych efektów kształcenia do efektów kształcenia w obszarze kształcenia w zakresie sztuki (według deklaracji zawartej w raporcie samooceny efekty kształcenia powinny odnosić się do tego obszaru kształcenia). Porównanie opisu kierunkowych efektów kształcenia z opisem efektów kształcenia w obszarze kształcenia w zakresie sztuki (załącznik nr do rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 2 listopada 2011 r. Poz 1520) pozwala stwierdzić, że 44 na 50 opisanych efektów kierunkowych jest spójne z deklarowanymi efektami obszarowymi. Natomiast 6 opisanych efektów kierunkowych (KW07 do KW10 oraz KU30 i KU32) jest spójnych z opisem efektów kształcenia w obszarze kształcenia w zakresie nauk technicznych.

Do wskazanej wyżej grupy 6 kierunkowych efektów kształcenia odnoszą się efekty kształcenia dla 28 przedmiotów z 52 prowadzonych na kierunku. Analiza opisu efektów kształcenia tych przedmiotów oraz analiza realizowanych przez studentów prac (w tym prac dyplomowych) świadczy o tym, że efekty kształcenia z obszaru kształcenia w zakresie nauk technicznych (technologia, konstrukcja, materiałoznawstwo, technologia wytwarzania) są ważnym aspektem wykształcenia absolwentów. W punkcie „Zalecenia”, oceny spełnienia niniejszego kryterium,

znajduje się zalecenie dotyczące właściwego przyporządkowania efektów kształcenia do obszaru kształcenia w zakresie nauk technicznych.

Autorzy raportu samooceny wyraźnie deklarują „*poszerzenie wiedzy o materiałach i procesach technologicznych produkcji odzieży i obuwia oraz zrozumienie jej współzależności z wiedzą projektowo-artystyczną i techniczno-konstrukcyjną*”. Ta deklaracja realizowana w praktyce powoduje to, że faktycznie osiągnięte efekty kształcenia znacznie przekraczają zakres efektów kształcenia w obszarze kształcenia w zakresie sztuki (odniesionych do dyscypliny sztuk projektowych).

Efekty kształcenia zdefiniowane dla modułów tworzących program studiów są spójne z kierunkowymi efektami kształcenia. Są w zrozumiały sposób sformułowane. Przy założeniu poprawnej realizacji zajęć studenci mogą realnie osiągnąć zakładane dla poszczególnych przedmiotów efekty kształcenia. A ponieważ są one spójne z kierunkowymi efektami, studenci mogą realnie je osiągnąć. Opisane w kartach przedmiotów metody weryfikacji efektów kształcenia są dobrze dobrane zarówno do formy organizacji zajęć dydaktycznych, jak i do zakładanych efektów kształcenia.

W zbiorze efektów kształcenia jednostka uwzględniła efekty kształcenia w zakresie znajomości języka obcego (K_U37).

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron

Koncepcja kształcenia na wizytowanym kierunku jest spójna i wyrazista. Jest odpowiedzią na rzeczywiste zapotrzebowanie rynku pracy i jako taka jest zgodna zarówno ze strategią Uczelni jak i misją Wydziału. Pierwszym z wymienionych w Strategii Rozwoju Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego w Radomiu celem strategicznym jest „Stworzenie kompleksowej i przejrzystej oferty edukacyjnej zorientowanej na rynek pracy” (Uchwała Senatu UTH Radom z dnia 24 listopada 2016 roku nr 000-9/2/2016). Koncepcja kształcenia na wizytowanym kierunku jest z tym celem całkowicie zgodna. Wzornictwo znalazło się również na liście priorytetowych obszarów działalności dydaktycznej Wydziału Materiałoznawstwa Technologii i Wzornictwa (Strategia Wydziału Materiałoznawstwa Technologii i Wzornictwa na lata 2015 – 2020). Cechami szczególnymi tej koncepcji są: praktyczny (przez współpracę z przemysłem) charakter oraz kształcenie projektantów ubioru (obuwia i odzieży) w dwóch aspektach: artystyczno-kreacyjnym oraz technologiczno-konstrukcyjnym. Jest to szczególnie rys odmienny od koncepcji kształcenia na kierunkach projektowych prowadzonych przez wydziały uczelni artystycznych. Koncepcja kształcenia uwzględnia, dzięki założonej konieczności praktycznej weryfikacji koncepcji projektowych w warunkach rzeczywistej produkcji postęp w dziedzinach nauki/sztuki i dyscyplinach naukowych/artystycznych, z których kierunek się wywodzi. Jest również zorientowana na potrzeby otoczenia, w tym w szczególności rynku pracy, co wynika ze ścisłej współpracy z branżowymi przedsiębiorstwami i jej dostosowaniem do potrzeb przemysłu. Prowadzone przez jednostkę badania, jak i działalność artystyczna (w tym projektowa) są związane swoim zakresem tematycznym z prowadzonym kierunkiem studiów i mają wpływ na koncepcję kształcenia.

Efekty kształcenia zakładane dla wizytowanego kierunku opisują poziom i profil kwalifikacji (z uwzględnieniem uwagi o znacznym nasyceniu elementami praktycznymi), do której prowadzi program kształcenia. Zakres merytoryczny jest powiązany z obszarem

kształcenia w zakresie sztuki oraz z obszarze kształcenia w zakresie nauk technicznych, co jest podstawą do stwierdzenia rzeczywistej (niezgodnej z deklaracją) dwuobszarowości kierunku. Efekty kształcenia zostały sformułowane w sposób zrozumiały i pozwalający na stworzenie systemu ich weryfikacji, uwzględniają zdobywanie przez studentów pogłębionej wiedzy oraz umiejętności badawczych (przykładem jest opisany powyżej program badawczy „Ubiór jako forma wypowiedzi artystycznej”), znajomości języka obcego, a także kompetencji społecznych niezbędnych w działalności badawczej, na rynku pracy oraz w dalszej edukacji.

Mocną stroną tej koncepcji kształcenia jest daleko idąca formacja zawodowa absolwentów. Mogą przystąpić do realnej pracy w przemyśle praktycznie natychmiast po ukończeniu studiów. Należy jednakże zwrócić uwagę na niezgodność tej koncepcji z deklarowanym ogólnoakademickim profilem kształcenia na kierunku wzornictwo oraz na rzeczywistą (odmienną od deklarowanej) dwuobszarowość kierunku.

Prezentowana koncepcja kształcenia wymaga zatrudnienia kadry o kompetencjach zarówno w dyscyplinie sztuk projektowych jak i w dziedzinie nauk technicznych (we właściwych dla przemysłu odzieżowego i obuwniczego dyscyplinach). W trakcie wizytacji ujawniły się dysfunkcje (polegające na problemach komunikacji pomiędzy jednostkami realizującymi kształcenie) takiego sposobu realizacji przedstawionej koncepcji kształcenia.

Wskazana wyżej, słaba strona polegająca na nieodpowiadające stanowi faktycznemu, opisane wyżej, przypisanie wszystkich kierunkowych efektów kształcenia do efektów kształcenia w obszarze kształcenia w zakresie sztuki jest tylko organizacyjnym problemem nie mającymi wpływu na samą istotę prezentowanej koncepcji.

Dobre praktyki

Dobłą praktyką w zakresie koncepcji kształcenia na wizytowanym kierunku jest sposób jej realizacji w ścisłym związku z potrzebami przemysłu szczególnej branży – przemysłu obuwniczego i odzieżowego – dla której przeznaczone są kształcone kadry. Dobłą praktyką jest również utrzymanie, trudnej do zachowania, równowagi pomiędzy artystycznymi i technologiczno-konstrukcyjnymi aspektami kształcenia. W obszarze szkolnictwa artystycznego nie ma kierunku porównywalnego do wizytowanego

Zalecenia

Należy odnieść kierunkowe efekty kształcenia do charakterystyk właściwych obszarów kształcenia (obszaru kształcenia w zakresie sztuki i obszaru kształcenia w zakresie nauk technicznych). Należy przyporządkować oceniany kierunek również do obszaru kształcenia w zakresie nauk technicznych oraz wskazać dziedziny nauki i dyscypliny naukowe z obszaru nauk technicznych, do których odnoszą się efekty kształcenia. Jest to szczególnie ważne ze względu na unikalny charakter koncepcji kształcenia na ocenianym kierunku, wynikający właśnie z połączenia aspektów projektowo-artystycznych z aspektami techniczno-konstrukcyjnymi.

Należy również zweryfikować decyzję o przyjęciu koncepcji ogólnoakademickiego profilu kształcenia na ocenianym kierunku; przyjęta koncepcja kształcenia jest wyraźnie ukierunkowana na uzyskanie przez studentów praktycznym umiejętności zawodowych na wysokim poziomie profesjonalizmu

Kryterium 2. Program kształcenia oraz możliwość osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia

2.1. Program i plan studiów - dobór treści i metod kształcenia

2.2. Skuteczność osiągania zakładanych efektów kształcenia

2.3. Rekrutacja kandydatów, zaliczanie etapów studiów, dyplomowanie, uznawanie efektów kształcenia oraz potwierdzanie efektów uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 2

W chwili wizytacji realizowane były dwa warianty planu studiów. Jeden wariant obowiązujący studentów, którzy rozpoczęli studia w roku akademickim 2015/2016 (Uchwała Rady Wydziału MTiW nr 23 z dnia 25.06.2016 roku). Drugi wariant obowiązuje pozostałych studentów (Uchwała Rady Wydziału MTiW nr 24 z dnia 25.06.2016 roku). Wynika to z procesu doskonalenia kształcenia na wizytowanym kierunku studiów.

Plan studiów został przejrzysto skonstruowany (dotyczy to obu wariantów). Wyodrębniono w nim moduły zajęć składające się z powiązanych ze sobą przedmiotów. Sekwencja następowania po sobie modułów jest logiczna i wynika z opisanych w kartach przedmiotów powiązań i wymagań wstępnych. Sekwencję otwiera moduł przedmiotów podstawowych, następuje po nim moduł przedmiotów kierunkowych i następnie obierany moduł pracowni specjalistycznych. Sekwencje zamyka moduł pracy dyplomowej. Ten logiczny ciąg przepleciony jest zajęciami zawartymi w modułach przedmiotów humanistycznych i ogólnouczeniowych.

Oszacowanie nakładu pracy niezbędnego do osiągnięcia przez studentów zakładanych kształcenia jest dobrze zdefiniowane w kartach poszczególnych przedmiotów. Godziny pracy studentów zostały określone w trzech grupach. Godziny zajęć (kontakt z prowadzącym), inne godziny kontaktu (konsultacje, egzaminy, zaliczenia) oraz godziny pracy własnej. Zwraca uwagę znaczne zróżnicowanie przyporządkowania obciążenia godzinowego punktem ECTS w przypadku różnych aktywności studentów. Od 22 godzin w przypadku „innych godzin kontaktowych” przedmiotu projektowanie ubioru II do 34 godzin w przypadku praktyk.

Plan studiów obejmuje 2730 godzin zajęć dydaktycznych w trakcie 7 semestrów. Całkowity nakład pracy studenta wyrażony w ECTS wynosi 210 punktów, w tym pracy z nauczycielem akademickim 127 punktów (co stanowi 60,5% całej liczby punktów). 106,5 punktów ECTS jest przyporządkowanym zajęciom powiązanim z badaniami prowadzonymi w jednostce w dziedzinie związanej z kierunkiem studiów (co stanowi 51% całej liczby punktów).

Na wizytowanym kierunku studiów dominują formy zajęć oparte na działalności praktycznej studentów (72% ogółu godzin zajęć). W zakresie treści związanych z konstrukcją i technologią są to laboratoria (27% ogółu godzin zajęć), w zakresie ekspresji artystycznej są to zajęcia w pracowniach artystycznych i projektowych (19% ogółu godzin zajęć), w zakresie projektowania są to zajęcia w pracowniach projektowych (25% ogółu zajęć). Takie proporcje, dobranych form zajęć, są zgodne z koncepcją kształcenia i zapewniają studentom osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia. Równocześnie należy podkreślić, że limit przyjęć na wizytowany kierunek wynosi 12 do 15 osób. W związku z tym grupy studentów biorące udział w zajęciach liczą do kilkunastu osób, co tworzy bardzo komfortowe warunki studiowania (co

zostało potwierdzone w trakcie hospitacji zajęć).

W planie studiów przewidziano dwie praktyki dwutygodniowe i plener. Pierwsza praktyka, projektowa, odbywa się w trakcie czwartego semestru. Druga praktyka, dyplomowa, odbywa się po szóstym semestrze. Praktyki są integralną częścią procesu kształcenia. Na szczególną uwagę zasługuje program praktyki dyplomowej, w czasie trwania której studenci realizują „kolekcje dyplomowe”. W ten sposób projekt dyplomowy jest weryfikowany w warunkach rzeczywistej produkcji. Praktyki odbywają się na podstawie porozumienia pomiędzy Uczelnią a wybranym przedsiębiorstwem. W ciągu ostatnich dwóch lat praktyki odbywały się w zakładach produkcyjnych (6 obuwniczych i 8 odzieżowych) oraz pracowniach projektowych. Dobór miejsca praktyk jest zgodny z wymogami koncepcji kształcenia i umożliwia studentom osiągnięcie zakładanych w ramach praktyk efektów kształcenia. Jednostka dzięki podpisanym porozumieniom (i w dużej mierze dzięki osobistym kontaktom kadry) zapewnia wystarczającą liczbę miejsc odbywania praktyk.

Zgodnie z planem zajęć wizytowanego kierunku, w przeważającej mierze, zajęcia wraz z przerwami zajmują mniej niż osiem godzin dziennie. Wyjątkiem są zajęcia we wtorek dla studentów VI semestru trwające (wraz z 75 minutowymi przerwami) od 8:15 do 18:00 czyli 9 godzin i 15 minut, co praktycznie uniemożliwia pracę własną studenta w tym dniu. Tygodniowe obciążenie godzinami dydaktycznymi (według nowego planu) wynosi odpowiednio: sem.I – 23h, sem.II – 29h, sem.III – 32h, sem.IV – 28h, sem.V – 28h, sem.VI – 25h oraz sem.VII – 17h. Średnia liczba godzin zajęć w ciągu dnia jest mniejsza, lub nieznacznie większa w przypadku III semestru, od 6 godzin.

Analiza kart przedmiotów pozwala stwierdzić, że zarówno mierzony liczbą punktów ECTS nakład pracy studentów, jak i liczba godzin zajęć stwarzają możliwość realizacji założonych treści kształcenia oraz osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia. Opinia ta dotyczy poszczególnych zajęć i całego programu studiów. Wiąże się z tym również sposób organizacji i prowadzenia zajęć – niewielkie grupy studenckie, indywidualne konsultacje przewidziane w trakcie realizacji programu oraz, potwierdzona w trakcie hospitacji, dobra atmosfera panująca na zajęciach.

Treści programowe poszczególnych modułów są spójne z efektami kształcenia dla ocenianego kierunku. W trakcie wizytacji, na podstawie rozmów z kadrami oraz obserwacji poczynionych w czasie hospitacji można było zbudować obraz ewoluującego, opartego na wieloletnim doświadczeniu, mądrze definiowanego programu studiów. W takim przypadku, w naturalny sposób, to czego uczą się studenci jest zgodne z zakładanymi kompetencjami jakie mają osiągnąć.

Literatura polecana jako podstawowa w kartach przeważającej większości przedmiotów jest literaturą współczesną, zawierającą aktualny stan wiedzy związany z zagadnieniami, których przedmioty dotyczą. Opisany wcześniej mechanizm przenikania najnowszych osiągnięć w zakresie nauk stosowanych związanych produkcją obuwia i odzieży do przedsiębiorstw produkcyjnych wymusza, poprzez praktyczny charakter studiów (ujawniania się tu rozbieżność między programem studiów, a deklarowanym ogólnoakademickim profilem kształcenia), kontakt studentów z tymi osiągnięciami. Ma to swoje odzwierciedlenie w osiągnięciach studentów, weryfikowanych w obszarze poza akademickim (targi, wystawy, konkursy).

Przyjęte metody kształcenia, zwłaszcza te stosowane w pracowniach projektowych i

artystycznych oraz w trakcie ćwiczeń laboratoryjnych pozwalają w skuteczny sposób osiągnąć zakładane efekty kształcenia włącznie z opisanym w ocenie 1 kryterium kluczowym efektem, czyli umiejętnością projektowania. W pracowniach projektowych realizowane są pod opieką osób prowadzących „*rozbudowane formy projektów artystycznych*”. Osoby prowadzące zajęcia, podobnie jak w przypadku pracowni artystycznych, programują zadanie stawiane studentom, udzielają wskazówek metodycznych i pełnią rolę swoistych recenzentów realizowanego przez studentów procesu twórczego.

Ćwiczenia laboratoryjne mają charakter zajęć praktycznych, warsztatowych z elementami prezentacji i pokazu. W ich trakcie następuje proces przekształcania artystycznej wizji w postać gotowego wyrobu. Proces ten, jego kompleksowość i realizm, jest specyficzny dla wizytowanego kierunku studiów. Zgodnie z deklaracją zawartą w raporcie samooceny taka „*organizacja kształcenia pozwala łączyć działania artystyczno-projektowe z wiedzą techniczną w sposób przydatny w pracy zawodowej absolwentów kierunku wzornictwo*”.

Formy pracy ze studentami specyficzne dla pracowni projektowych i artystycznych polegające na indywidualnym podejściu prowadzącego do każdego projektu, każdego studenta, pozwalają na precyzyjne dostosowanie metody kształcenia do indywidualnych potrzeb studentów. Pozwala to również na pogodzenie pozornej sprzeczności. Projekty muszą spełniać kryterium oryginalności, charakterystyczne dla ekspresji twórczej. Oznacza to, że oczekuje się od studentów różnych odpowiedzi na to samo, postawione wszystkim zadanie (brak wzorca). Z drugiej strony wszystkie, nacechowane indywidualnymi ekspresyjnymi decyzjami, projekty muszą zostać zrealizowane w określonej, rzeczywistej, powtarzalnej technologii (wymagany wzorzec).

Forma pracy w pracowni polegająca na dyskusji dotyczącej realizowanego projektu w naturalny sposób pozwala na nabycie umiejętności pracy w zespole oraz osiągnięcia konsensusu w przypadku sprzecznych wymagań (na przykład wizja – technologia).

Podsumowując. Metody kształcenia przyjęte na wizytowanym kierunku, poczynając od klasycznych wykładów połączonych z prezentacjami, poprzez metody praktyczne oparte na realizacji projektów, aż po metody oparte na ćwiczeniach laboratoryjnych, umożliwiających urzeczywistnienie własnych projektów, pozwalają na osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia. W szczególności pozwalają na formowanie twórczej, samodzielnej w zakresie podejmowanych decyzji projektowych, postawy.

Kluczowym aspektem systemu sprawdzania osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia i ocenia, w przypadku wizytowanego kierunku, jest mała liczebność grup studentów biorących udział w zajęciach. W przypadku wykładów, zgodnie z zapisami zawartymi w kartach przedmiotów, stosuje się klasyczne metody weryfikacji w formie kolokwium, egzaminów ustnych i pisemnych. W przypadku pracowni artystycznych, pracowni projektowych oraz laboratoriów student zobligowany jest do zrealizowania pracy artystycznej, projektowej lub prototypu, modelu, wyrobu. Procesowi powstawania prac w tym przypadku towarzyszą prezentacje w trakcie zajęć, korekty indywidualne i grupowe oraz konsultacje. Prowadzący dzięki temu monitoruje na bieżąco postępy studentów, informuje o nich, a studenci uczestnicząc w omawianiu innych projektów kontrolują swoje własne postępy. Oceny prac semestralnych dokonywane są w grupie studentów, co sprzyja obiektywizacji oceny i jej zrozumieniu przez studentów.

Mała liczebność grup studenckich oraz charakter realizowanych przez nich prac (twórcze,

projektowe) sprzyja indywidualnemu traktowaniu każdego studenta, co umożliwi daleko idącą pomoc w osiąganiu zakładanych efektów kształcenia. Umożliwia również dostosowanie prowadzonych zajęć do indywidualnych potrzeb studentów (w tym potrzeb związanych z niepełnosprawnością).

Oceną realizacji efektów kształcenia w jednostce dokonują kierunkowe komisje ds. oceny efektów kształcenia. Do ich zadań należy: analiza realizacji celów programu kształcenia, badania jakości prac dyplomowych i ich adekwatność do programu studiów i zamierzonych efektów kształcenia, analizę organizacji i przebiegu egzaminu dyplomowego, analizę wyników nauczania. W jednostce realizowane są procedury analizy realizacji celów programu kształcenia. Analiza treści kart przedmiotów (zawierają one opisy sposobów weryfikacji wszystkich zakładanych efektów kształcenia) oraz rozmowy w trakcie wizytacji wskazują na to, że procedury są wdrożone i działają poprawnie.

Sprawdzanie efektów kształcenia osiągniętych w trakcie realizacji praktyk przeprowadza się na podstawie opinii zakładowego opiekuna praktyk i dokumentacji z przebiegu praktyk. W przypadku praktyki dyplomowej powstaje gotowy wyrób, który jest elementem kolekcji dyplomowej ocenianej w trakcie egzaminu dyplomowego.

Osiągnięte efekty kształcenia są również weryfikowane w pozaformalny sposób. Powszechną praktyką jest udział studentów w różnego rodzaju, branżowych targach, konkursach i wystawach. Niejednokrotnie studenci wizytowanego kierunku są w trakcie takich zdarzeń dostrzegani i nagradzani. W raporcie samooceny wymieniono te sukcesy. Między innymi 11 wyróżnień studenckich projektów w ciągu ostatnich 8 lat na Międzynarodowych Targach Poznańskich. Dwa srebrne medale (2009, 2010) na Międzynarodowym Konkursie Mosshoews-style w Moskwie. Nagroda w konkursie Win the Future w Paryżu. W trakcie wizytacji wielokrotnie prezentowaniu prac studenckich, zwłaszcza dyplomowych, towarzyszył komentarz z którego wynikało, że była to praca nagrodzona w konkursie lub wyróżniona w trakcie pokazu, prezentacji. Komentarze miały charakter opisu naturalnego stanu rzeczy.

W trakcie wizytacji dokonano oceny szeregu prac etapowych (szczegółowe wyniki oceny zamieszczone są w Załączniku nr 3). Zwraca wysoki poziom ocenianych prac. Wysoki w aspekcie poziomu artystycznego i realizacyjnego. Prace charakteryzują się dużą różnorodnością w zakresie jednego zadania, co świadczy o indywidualnym podejściu prowadzących do studentów. Charakteryzują się również dużą różnorodnością w zakresie tematyki, co świadczy o szerokim podejściu prowadzących do studiowanych przez studentów zagadnień.

W raporcie samooceny można znaleźć informację o tym, że od 2013 roku jednostka w procesie rekrutacji nie przeprowadza „oceny prac własnych kandydatów”, ani nie przeprowadza „dodatkowego sprawdzianu uzdolnień kierunkowych”.

Przyjęcie na studia na wizytowanym kierunku „wzornictwo” odbywa się (zgodnie z Uchwałą Senatu nr 000-4/2/2013 UTH w Radomiu z dnia 16 maja 2013 r.) w kolejności wynikającej z wielkości wskaźnika rekrutacyjnego, stanowiącego sumę punktów z egzaminu maturalnego z języka polskiego, historii lub historii sztuki oraz języka obcego (z mnożnikiem 0,4).

Procedura taka jest zrozumiała dla kandydatów i zapewnia bezstronność. Niemniej jednak nie zapewnia właściwego doboru kandydatów (pomija chociażby sprawdzenie umiejętności rysunkowych). Wzornictwo związane jest z dziedziną sztuk plastycznych i dyscypliną sztuk projektowych. Studia w obszarze sztuki stawiają szczególne wymagania wobec studentów.

Studenci, by móc uczestniczyć w realizacji programu kształcenia, muszą posiadać kompetencje, których osiągnięcie nie jest sprawdzane w trakcie egzaminu maturalnego. W przypadku sztuk plastycznych, w obu dyscyplinach, podstawową kompetencją umożliwiającą branie udziału w programie studiów jest posiadanie warsztatu plastycznego pozwalającego na wyrażanie za jego pomocą tego, co jest przedmiotem studiów. Brak weryfikacji umiejętności warsztatowych (choćby w zakresie rysunku) powoduje utrudnienia w osiąganiu zakładanych efektów kształcenia, zwłaszcza w przypadku przedmiotów związanych z projektowaniem. Rysunek w tym przypadku jest podstawowym medium operacyjnym procesu projektowego.

W trakcie wizytacji uzyskano informacje dotyczącą spadku zainteresowania kierunkiem. Biorąc pod uwagę zawodowe osiągnięcia studentów (w czasie trwania studiów) oraz niemal stuprocentowe zatrudnianie absolwentów i popularność kierunków artystycznych jest to zjawisko zaskakujące. Może się ono wiązać z małą aktywności jednostki w zakresie właściwego informowania o działalności w ramach kierunku.

Realizacja pracy dyplomowej to, według założenia przedstawionego w raporcie samooceny, „sprawdzian wykorzystania przez studentów nabytych w toku kształcenia umiejętności samodzielnego rozwiązywania problemów związanych z projektowaniem wzorów użytkowych i kompetencji zawodowych nabytych w toku praktyk i praktyk dyplomowych”. Elementem pracy dyplomowej jest prototypowanie projektowanych rozwiązań. Prototypy powstają w trakcie praktyki dyplomowej w zakładach produkcyjnych. O jakości realizowanych prac dyplomowych świadczą uzyskiwane przez studentów nagrody i wyróżnienia dla kolekcji i opracowanych wzorów na różnego rodzaju targach i konkursach (co zostało opisane wyżej).

Realizacja znaczącego fragmentu pracy dyplomowej w warunkach rzeczywistej pracy przedsiębiorstwa sprzyja nawiązywaniu zawodowych kontaktów przez studentów oraz jest właściwe z punktu widzenia koncepcji kształcenia na ocenianym kierunku studiów. Koncepcji, która jest odpowiedzią na rzeczywiste zapotrzebowanie rynku pracy.

Zasady i tryb potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych poza szkolnictwem wyższym określa Uchwała Senatu nr 000-6/8/2015 UTH w Radomiu z dnia 25 czerwca 2015 r. W trakcie wizytacji nie przedstawiono żadnego przykładu wykorzystania zapisów Regulaminu potwierdzania efektów uczenia się zdobytych poza systemem studiów, stanowiącego integralną część wyżej przywołanej uchwały. W jednostce prowadzącej wizytowany kierunek nie zostały określone zasady uznawania efektów i okresów kształcenia, jak też kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym inne niż te w przywołanym Regulaminie.

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron

Program studiów jest ściśle związany i podporządkowany przyjętej koncepcji kształcenia. Plan studiów został przejrzysto skonstruowany (dotyczy to obu aktualnie realizowanych wariantów). Wyodrębnione w nim moduły zajęć ułożone są w logiczną sekwencję wynikającą z opisanych w kartach przedmiotów powiązań i wymagań wstępnych.

Metody kształcenia przyjęte na wizytowanym kierunku pozwalają na osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia. W szczególności pozwalają na formowanie twórczej, samodzielnej w zakresie podejmowanych decyzji projektowych, postawy. Treści programowe poszczególnych modułów są spójne z efektami kształcenia dla ocenianego kierunku.

Mała liczebność grup studenckich oraz charakter realizowanych przez nich prac (artystyczne, projektowe) w ramach pracowni sprzyja indywidualnemu traktowaniu każdego studenta, co umożliwia daleko idącą pomoc w osiągnięciu zakładanych efektów kształcenia. Ma to również zauważalny wpływ na osiągnięcie rezultatów wysoko ocenianych poza systemem studiów w trakcie różnorodnych konfrontacji. Studenci wizytowanego kierunku zdobywają nagrody i wyróżnienia w trakcie branżowych targów, konkursów i pokazów. Świadczy to o prawidłowym doborze zakładanych efektów kształcenia (zgodnym z koncepcją kształcenia), skutecznym osiągnięciu zakładanych efektów kształcenia w trakcie realizacji programu studiów oraz o wysokim poziomie kształcenia na wizytowanym kierunku studiów.

Powyższe przesłanki byłyby wystarczające do uznania spełnienia tego kryterium w pełni. Należy jednak wziąć pod uwagę, niewłaściwie realizowany proces rekrutacji, który uniemożliwia dobór kandydatów posiadających wstępną wiedzę i umiejętności na poziomie niezbędnym do osiągnięcia zakładanych efektów kształcenia. Osiągnięcie tych efektów mimo wszystko, jest okupione dużymi nakładami pracy studentów i prowadzących (co potwierdziło się w trakcie rozmów odbytych podczas wizytacji). Jest to możliwe tylko dzięki komfortowym warunkom studiów (małe grupy studentów biorących udział w zajęciach) oraz determinacji kadry. Właściwy dobór kandydatów umożliwiłby zaawansowanie studiów na wizytowanym kierunku.

Dobre praktyki

Do dobrych praktyk realizowanych na wizytowanym kierunku można zaliczyć ścisłą współpracę w zakresie osiągania efektów kształcenia z przemysłem zainteresowanym zatrudnieniem absolwentów. Jest to szczególnie widoczne w procesie realizacji prac dyplomowych. Osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia jest w znacznej mierze weryfikowane w trakcie praktyki dyplomowej odbywanej w zakładzie produkcyjnym. Praca dyplomowa musi zostać zrealizowana, nie pozostaje teoretycznym projektem. Jej przemysłowa realizacja jest naturalnym sprawdzianem przeważającej większości kierunkowych efektów kształcenia. Student, który tych efektów nie osiągnął nie jest w stanie zrealizować swojego projektu.

Do dobrych praktyk realizowanych na wizytowanym kierunku można zaliczyć prezentację prac studenckich, zwłaszcza dyplomowych na różnego rodzaju forach pozaakademickich. Studenci mają możliwość konfrontowania swoich osiągnięć w ramach pokazów targowych, konkursowych i innych przeglądów branżowych. Przyspiesza to ich formację zawodową i umożliwia zdobycie kontaktów zawodowych. Równocześnie jest elementem zewnętrznej kontroli osiągania zakładanych efektów kształcenia.

Zalecenia

Należy zdefiniować zakres i poziom wstępnej wiedzy i umiejętności kandydatów, które nie są weryfikowane w trakcie egzaminów maturalnych, a które byłyby pożądane z punktu widzenia koncepcji kształcenia i osiągania zakładanych efektów kształcenia. Należy opracować sprawdzian pozwalający na dobór kandydatów posiadających pożądaną wiedzę oraz umiejętności i wprowadzić go do procesu rekrutacji.

Należy zadbać o należyłą i zgodną z potrzebami młodych ludzi informację o prowadzonym kierunku studiów. Należy opracować i wdrożyć model aktywnego systemu, uwzględniającego

kariere zawodową absolwentów i osiągnięcia studentów, zachęcania potencjalnych kandydatów na studia do odbycia ich na wizytowanym kierunku.

Należy w oparciu o zasady i tryb potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych poza szkolnictwem wyższym określone w Uchwale Senatu nr 000-6/8/2015 UTH w Radomiu z dnia 25 czerwca 2015 r. określić zasady uznawania efektów i okresów kształcenia, jak też kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym dla prowadzonego kierunku studiów.

Kryterium 3. Skuteczność wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia

3.1. Projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie i okresowy przegląd programu kształcenia

3.2. Publiczny dostęp do informacji

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3

Zasady dotyczące projektowania programu kształcenia zostały określone w stosownych uchwałach Senatu i zgodnie z nimi przygotowywane są programy dla nowych kierunków. Zgodnie z przyjętymi rozwiązaniami w przypadku nowych kierunków studiów powoływane są Zespoły Programowe, które we współpracy z Kierownikami Katedr opracowują i następnie zgłaszają odpowiednie propozycje na posiedzeniu Rady Wydziału. Program studiów jest opiniowany przez samorząd studencki. Ponadto przedstawiciele tej grupy społeczności akademickiej jako członkowie Rady Wydziału oraz Wydziałowego Zespołu ds. Jakości Kształcenia mogą wyrażać swoje opinie i uczestniczyć w podejmowaniu decyzji. Wewnętrzny System Zapewniania Jakości Kształcenia na Wydziale Materiałoznawstwa, Technologii i Wzornictwa funkcjonuje na zasadach określonych w Zarządzeniu R-48/2014 Rektora Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu z dnia 24 września 2014 r. w sprawie uchwalenia Uczelnianego Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia. Strukturę Wydziałowego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia tworzą: Rada Wydziału, Dziekan Wydziału, Prodziekan ds. Dydaktycznych i Studenckich, Wydziałowy Pełnomocnik ds. Jakości Kształcenia, Wydziałowy Zespół ds. Jakości Kształcenia, Kierunkowe Komisje ds. Oceny Efektów Kształcenia, Rada Programowa.

W Jednostce cyklicznie, każdego roku dokonywane są przeglądy programów kształcenia, w ramach których uwzględnia się wnioski wynikające z:

- okresowej oceny nauczycieli akademickich;
- badań ankietowych skierowanych do studentów dotyczących oceny zajęć dydaktycznych;
- hospitacji zajęć dydaktycznych;
- badania jakości prac dyplomowych i ich adekwatności do programów studiów i zamierzonych efektów kształcenia;
- analizy realizacji celów programu kształcenia, w tym efektów kształcenia dla studenckich praktyk zawodowych;
- analizy organizacji i przebiegu egzaminu dyplomowego;
- analizy wyników nauczania (statystyka ocen).

W ramach szczegółowej procedury analizy wyników nauczania (statystyka ocen), po zakończeniu sesji egzaminacyjnej, nauczyciel akademicki drukuje z systemu e -Uniwersytet raport, pokazujący rozkład ocen uzyskanych przez studentów z poszczególnych przedmiotów (modułów), prowadzonych przez nauczyciela w danym semestrze. W ramach samooceny na wydruku raportu prowadzący zajęcia może dokonać odrębnego wpisu zawierającego uwagi i propozycje zmian w zakresie: przedstawianego w ramach przedmiotu materiału, form i sposobów prowadzenia zajęć oraz form zaliczenia przedmiotu. Brak ww. adnotacji oznacza, że prowadzący zajęcia nie widzi konieczności dokonywania zmian. Dodatkowo nauczyciele akademicy wypełniają indywidualny semestralny protokół oceny efektów kształcenia, w którym wskazują m.in. formy realizacji prowadzonych przez siebie zajęć oraz metody weryfikacji efektów kształcenia. Arkusz przewiduje również możliwość sformułowania ewentualnych uwag, propozycji zmian i działań doskonalących dotyczących osiągnięcia przez studentów efektów kształcenia, przydatności stosowanych form realizacji zajęć, skuteczności metod weryfikacji efektów kształcenia.

Dokonanie syntezy wniosków wynikających z wyżej wspomnianych działań i sformułowanie zaleceń/rozwiązań doskonalących/propozycji zmian należy do zadań Katedry Wzornictwa Technologii Obuwia i Odzieży. Uwagi i wnioski są następnie przekazywane Komisji ds. Oceny Efektów Kształcenia dla kierunku wzornictwo. Kopię sprawozdania Kierownik Katedry przekazuje Wydziałowemu Pełnomocnikowi ds. Jakości Kształcenia. Spotkania Kierunkowej Komisji ds. Oceny Efektów Kształcenia odbywają się przynajmniej raz w roku.

Należy podkreślić, iż w odniesieniu do wizytowanego kierunku jedną z najważniejszych form monitorowania stopnia osiągnięcia efektów kształcenia jest ocena indywidualnych osiągnięć studenta. Egzaminy z poszczególnych zajęć odbywają się w formie pisemnej, ustnej, a w przypadku weryfikacji efektów artystycznych mają postać prezentacji wykonanych prac, w tym w formie kolekcji. Podczas wizytacji nauczyciele akademicy podkreślali, że regularnie odbywają się spotkania pracowników, podczas których dyskutowane są trudności z realizacją efektów kształcenia. Ponadto w odniesieniu do kierunków studiów, których efekty kształcenia odnoszą się do dziedziny sztuk plastycznych istotną formą monitorowania osiągnięcia efektów kształcenia są mechanizmy nieokreślone w ramach WSZJK, a wynikające z tradycji tego typu kształcenia, m.in. udział studentów w konkursach, wystawach i pokazach. W czasie spotkań z przedstawicielami wszystkich grup społeczności akademickiej podkreślano wysoką efektywność tego typu działań w kontekście potwierdzania osiągniętych efektów kształcenia. Podobnie w odniesieniu do monitorowania metod weryfikacji efektów artystycznych na wizytowanym kierunku funkcjonują rozwiązania wynikające z tradycji kształcenia w dziedzinie sztuk plastycznych, np. prace studentów są upubliczniane wśród społeczności Wydziału, a otwarta dyskusja na temat ich jakości stanowi natychmiastową informację zwrotną odnoszącą się do procesu weryfikacji artystycznych efektów kształcenia. Również bezpośrednie kontakty student – nauczyciel akademicki – Władze Katedry – Władze Wydziału pozwalają na ocenę metod weryfikacji efektów kształcenia. Należy zatem stwierdzić, że analiza osiągnięć studentów oraz ocena metod weryfikacji artystycznych efektów kształcenia jest prowadzona na bieżąco.

W odniesieniu do wpływu interesariuszy zewnętrznych na proces kształcenia, podczas spotkań z ZO, Władze Katedry i Władze Wydziału podkreślały regularne kontakty

z przedstawicielami zakładów obuwniczych i odzieżowych. Niemniej w celu uzyskiwania szerszego spektrum informacji w zakresie osiągniętych efektów kształcenia, Katedra postanowiła usystematyzować kontakty z interesariuszami zewnętrznymi, zwracając się w poprzednich latach z prośbą o przedstawienie opinii dotyczących efektów kształcenia założonych dla wizytowanego kierunku. Ponadto pracodawcy współpracują z Wydziałem w ramach stosownych umów, które w szczególności dotyczą praktyk zawodowych. Dokonana przez Jednostkę analiza opinii pozyskanych z zakładów, w których studenci realizują praktyki wykazała, że kierownictwo większości współpracujących z Wydziałem firm bardzo dobrze ocenia studentów wizytowanego kierunku. Większość pracodawców była zadowolona z przygotowania merytorycznego i praktycznego studentów. Warto również podkreślić, że część zakładów decyduje się na wprowadzenie do produkcji, zaprojektowanych przez studentów podczas praktyk, modeli wyrobów obuwniczych czy też odzieżowych.

Monitorowaniem losów zawodowych absolwentów zajmuje się Biuro Karier. Przedstawiciele Uczelni podpisali deklarację udziału w projekcie w zakresie testowania wstępnej wersji produktu finalnego w ramach projektu *PI- Czas na Zmianę e-platforma jako narzędzie pozwalające na dostosowanie uczelniom swojej oferty edukacyjnej do oczekiwań rynku pracy*. Zgodnie z uzyskanymi informacjami dotychczasowe próby monitorowania losów zawodowych absolwentów za pośrednictwem platformy elektronicznej, nie przyniosły oczekiwanych rezultatów ze względu na bardzo niski odsetek zwrotu wypełnionych kwestionariuszy ankietowych.

Analiza dokonana przez Zespół Oceniający wykazała, że w efekcie monitorowania i okresowych przeglądów programów kształcenia Jednostka podjęła szereg działań mających na celu doskonalenie procesu kształcenia na wizytowanym kierunku. Przykładowe działania oraz przesłanki do ich podjęcia przedstawiono w tabeli poniżej.

Wnioski wynikające z monitorowania programów kształcenia i sposobu ich realizacji	Działania doskonalące
Stwierdzono potrzebę bardziej kompleksowego kształcenia w zakresie projektowania ubioru. Uznano, że aktualnie kształcenie musi opierać się o szerszy kontekst czyli absolwent powinien posiadać wiedzę o wzajemnych powiązaniach w projektowaniu pomiędzy odzieżą, obuwiem, akcesoriami modowymi jako małą formą wybranych przedmiotów towarzyszących bezpośrednio człowiekowi. Uznano, że wiedza ta powinna być traktowana jako spójna całość.	– wprowadzono nowy moduł obieralny: projektowanie akcesoriów modowych.
W wyniku analizy opinii studentów i interesariuszy zewnętrznych, stwierdzono potrzebę modyfikacji treści programowych na poszczególnych specjalnościach.	– zmodyfikowano moduły specjalnościowe: jeden z przewagą projektowania obuwia (projektowanie obuwia 75%, projektowanie odzieży 25%), drugi natomiast z przewagą projektowania odzieży (projektowanie odzieży stanowi 75%, a projektowanie obuwia 25%). Celem zmiany jest kształcenie studentów w oparciu o bardziej

	kompleksowe podejście do procesu projektowego.
W wyniku analizy opinii studentów i interesariuszy zewnętrznych, stwierdzono potrzebę zwiększenia wymiaru praktyk zawodowych, w celu nabycia rozszerzonych umiejętności praktycznych i ułatwienia zrozumienia powiązania wiedzy teoretycznej z praktyczną.	– wprowadzono dodatkową 2-tygodniową (60h) praktykę projektową po 4 semestrze.
Analiza nakładu pracy studenta, wykazała konieczność zwiększenia liczby przypisanych punktów ECTS, związanych z realizacją projektów dyplomowych i pracą dyplomową.	– do 27 zwiększono liczbę punktów ECTS przypisaną zajęciom związanym z przygotowaniem pracy dyplomowej. Zajęcia te obejmują: projekt dyplomowy, seminarium dyplomowe oraz przygotowanie i złożenie pracy dyplomowej, a także przygotowanie do egzaminu dyplomowego .
Coroczna analiza kart przedmiotów oraz indywidualnych semestralnych protokołów oceny efektów kształcenia, przygotowywanych przez nauczycieli, wynikająca z procedury analizy realizacji celów programu kształcenia, wykazała zbyt rozbudowane efekty przedmiotowe dla przedmiotu realizacja doświadczalna wyrobu II, co uniemożliwiało ich pełną realizację przy istniejącym wymiarze godzinowym. Stwierdzono, również że duża część tych efektów kształcenia jest realizowana na przedmiocie konstrukcja odzieży.	– zmniejszono liczbę przedmiotowych efektów kształcenia zakładanych dla przedmiotu realizacja doświadczalna wyrobu II.

Odnosząc się do publicznego dostępu do informacji należy stwierdzić, że obszar ten nie jest ujęty w Wewnętrznym Systemie Zapewniania Jakości Kształcenia jako proces.

Dokonana przez Zespół Oceniający analiza wykazała, że na stronie internetowej Jednostki udostępniono publicznie informacje:

- dla kandydatów dotyczące m.in. oferty edukacyjnej, zasad rekrutacji;
- dla studentów, w tym m.in. plany studiów, harmonogramy zajęć;
- o Wydziale, w tym m.in. Strategię rozwoju, uchwały Rady Wydziału z lat 2016/2017, dokumentację związaną z funkcjonowaniem Wewnętrznego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia;
- dotyczące działalności naukowej Wydziału.

Studenci mają zapewniony dostęp do programów studiów, efektów kształcenia, druków umożliwiających obsługę w zakresie pomocy materialnej oraz innych spraw administracyjnych za pośrednictwem dziekanatu, tablic informacyjnych w budynkach Uczelni oraz strony internetowej. Na uwagę zasługuje fakt, że Jednostce przyjęto założenie, iż sylabusy przedmiotów nie będą zamieszczane na stronie internetowej Wydziału. W toku wizytacji ustalono, że wszyscy nauczyciele akademicy są zobowiązani do przedstawienia studentom zakresu treści nauczania oraz formy i kryterium zaliczenia, zaś studenci, za pośrednictwem

procesu ankietyzacji, mają możliwość oceny czy nauczyciel wywiązał się z ww. obowiązków. Należy również podkreślić, że niektórzy prowadzący zajęcia udostępniają studentom sylabusy na pierwszych zajęciach w semestrze. Zdaniem ZO nie istnieją jednak obiektywne przesłanki uzasadniające brak publikacji kart przedmiotów na stronie internetowej. Jednostka powinna opublikować sylabusy lub co najmniej przeprowadzić dyskusję nt. opracowania dodatkowej, skróconej wersji kart przedmiotów, które mogłyby zostać upublicznione studentom poprzez stronę internetową w celu zapewnienia tej grupie społeczności akademickiej stałego dostępu do najważniejszych informacji nt. poszczególnych przedmiotów.

Publiczny dostęp do informacji podlega monitorowaniu przez Władze Jednostki i pracowników odpowiadających za obsługę studentów. Wszyscy pracownicy zostali zobowiązani do systematycznego uzupełniania informacji w poszczególnych działach znajdujących się na stronie internetowej.

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron

Jednostka wdrożyła Wewnętrzny System Zapewniania Jakości Kształcenia, który w sposób przejrzysty i uporządkowany określa postępowanie dotyczące monitorowania, oceny i doskonalenia programów kształcenia, co należy jednoznacznie uznać za mocną stronę przyjętych rozwiązań. We wspomnianym powyżej postępowaniu uczestniczą interesariusze wewnętrzni, tj. nauczyciele akademicki, studenci oraz przedstawiciele otoczenia społeczno-gospodarczego. Na szczególne podkreślenie zasługuje intensywne i wielokierunkowe współprace Katedry z przedstawicielami zakładów obuwniczych i odzieżowych. Otwarte dyskusje i wymiana opinii pomiędzy nauczycielami akademickimi i przedstawicielami wspomnianych zakładów, są istotnymi elementami wpływającymi na doskonalenie programu kształcenia. Jednostka analizuje informacje pochodzące z różnych źródeł, co pozwala na szerokie badanie procesu kształcenia. Analiza jest dość szczegółowa i umożliwia formułowanie wniosków. W toku wizytacji ustalono, że efektem realizowanych działań są propozycje i konstruktywne uwagi, które następnie są wdrażane w postaci konkretnych rozwiązań, mających na celu doskonalenie procesu kształcenia. Pozytywnie należy ocenić nieformalne działania wynikające z tradycji akademickiej kształcenia w zakresie wzornictwa, które skutecznie wpływają na doskonalenie procesu kształcenia.

Zespół Oceniający zwraca uwagę, że w bardzo ograniczonym zakresie przedmiotem analiz Jednostki były dotychczas losy zawodowe absolwentów wizytowanego kierunku. Odnosząc się do publicznego dostępu do informacji należy stwierdzić, że obszar ten nie jest ujęty w Wewnętrznym Systemie Zapewniania Jakości Kształcenia jako proces. Zdaniem ZO zmiana takiego stanu rzeczy ma szczególne znaczenie z uwagi na specyfikę wizytowanego kierunku. Przykładowo skuteczne i świadome upowszechnianie informacji zorientowanych na potrzeby różnych grup odbiorców, w tym np. odnoszących się do sukcesów osiągniętych przez studentów, czy też upublicznianie ich projektów, może zwiększyć zarówno zainteresowanie pojęciem kształcenia wśród potencjalnych kandydatów na studia, jak i zachęcić do współpracy z Jednostką kolejne zakłady obuwnicze i odzieżowe. Ponadto Zdaniem ZO nie istnieją obiektywne przesłanki uzasadniające brak publikacji kart przedmiotów na stronie internetowej

Dobre praktyki

brak

Zalecenia

- Jednostka powinna opracować i wdrożyć procesy, które umożliwią monitorowanie losów zawodowych absolwentów wizytowanego kierunku w celu oceny przydatności na rynku pracy osiągniętych przez nich efektów kształcenia, a następnie wykorzystywanie wniosków jako istotnego źródła informacji w trakcie okresowych przeglądów programu kształcenia. Ważną przesłanką do podjęcia takich działań stanowią trwające obecnie prace nad zmianą profilu kształcenia na wizytowanym na praktyczny.
- Ujęcie publicznego dostępu do informacji jako procesu w ramach Wewnętrznego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia.
- Jednostka powinna opublikować sylabusy lub co najmniej przeprowadzić dyskusję nt. opracowania dodatkowej, skróconej wersji kart przedmiotów, które mogłyby zostać upublicznione studentom poprzez stronę internetową w celu zapewnienia tej grupie społeczności akademickiej stałego dostępu do najważniejszych informacji nt. poszczególnych przedmiotów.

Kryterium 4. Kadra prowadząca proces kształcenia

- a. Liczba, dorobek naukowy/artystyczny oraz kompetencje dydaktyczne kadry
- b. Obsada zajęć dydaktycznych
- c. Rozwój i doskonalenie kadry

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 4

W założeniu Kierunek Wzornictwo prowadzony na Wydziale Materiałoznawstwa Technologii i Wzornictwa ma być odpowiedzią na potrzeby przemysłu obuwniczego i odzieżowego.

Kierunek wzornictwo na poziomie studiów pierwszego stopnia, z dwiema specjalnościami: projektowanie obuwia i projektowanie odzieży otrzymał zgodę decyzją MNiSW-2- KM-4002/23/06. Równocześnie Jednostka wspólnie z Wydziałem Sztuki UTH prowadzi studia na tym kierunku (decyzja MNiSWnDSW.ZNU.6051.51.2014.EK.2). Dlatego sformułowany i realizowany w praktyce dydaktycznej program kształcenia jest podporządkowany tym założeniom. Równolegle, konsekwentnie i w miarę możliwości zatrudniono kadrę dydaktyczną. W roku akademickim 2016/17, na podstawie Raportu Samooceny, minimum kadrowe na poziomie kształcenia I - go i II - go stopnia, o profilu ogólnoakademickim stanowi 7 osób; 2 profesorów zwyczajnych, 1 dr habilitowanych, 4 doktorów. Skład osobowy wykazany przez Kierunek jest zgodny z wykazem w systemie POL-on. Równocześnie, dla realizacji programu kształcenia, zajęcia wg. planu zajęć w roku akademickim 2016/17 (semestr letni), ujętych w grupach przedmiotowych, prowadzą następujący nauczyciele akademicy: 3 profesorów nadzwyczajnych, 8 doktorów, 5 magistrów.

Na podstawie analizy programów kształcenia i sylabusów prowadzonych przedmiotów i ich realizacji w praktyce dydaktycznej, oraz wglądu do wykazu dorobku artystyczno – naukowego kadry, Zespół Oceniający PKA zaliczył do minimum kadrowego pierwszego i drugiego stopnia na Kierunku Wzornictwo 4 nauczycieli akademickich tj. 2 profesorów zwyczajnych, 1 doktor habilitowany, 1 doktor; Spełniają oni warunek zawarty w §10 ust.2 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 30 września 2016 r. w sprawie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia (Dz. U. z 2016 r., Poz. 1596). Analiza obciążeń dydaktycznych potwierdza, że nauczyciele samodzielni prowadzą minimum 30 godzin zajęć, a doktorzy minimum 60 godzin. Na studiach pierwszego stopnia studiuje 38 studentów; obecnie zajęcia prowadzi 7 nauczycieli akademickich. Proporcje liczby nauczycieli akademickich do liczby studentów wynoszą 1: 5,4. Daje to możliwość zindywidualizowanego kontaktu ze studentami.

Zespół dydaktyków na Kierunku Wzornictwo, posiada doświadczenie zawodowe, które w praktyce może przekazać studentom. Badania naukowe wykazane w dorobku każdego nauczyciela akademickiego zaliczonego w skład minimum kadrowego przekładają się na proces kształcenia. Istnieje zgodność formalna pomiędzy zdefiniowaniem kryteriów wiedzy, umiejętności i kompetencji zawartych w sylabusach wizytowanych przedmiotów – a praktycznymi efektami realizacji prac etapowych i dyplomów wykonanych przez studentów. Studenci mogą zrozumieć i nabyć świadomość złożonego procesu projektowania. Takie programowe działanie ukazuje merytoryczną zależność pomiędzy przedmiotami zawierającą ukierunkowaną wiedzę z zakresu nauk technicznych: materiałów, nowych technologii tworzyw, konstrukcji, wraz ze znajomością technologii programów komputerowych – a obszarem kreacji artystycznej w dyscyplinie projektowej jakim jest wzornictwo. Te problemy ujęte są w Efektach Kształcenia dla Kierunku Wzornictwo; Wiedza: K_W05 / A1_W12; K_W07, K_W08, K_W09, K_W10 / A1_W13; K_W11 / A_W14; K_W13 / A1_W15; Umiejętności: K_U18 / A1_U16, K_U20, K_22 / A1_U17; K_U26, K_U28, K_U32.

Do wskazanej wyżej grupy kierunkowych efektów kształcenia odnoszą się efekty kształcenia dla 28 przedmiotów z 52 prowadzonych na kierunku. Analiza opisu efektów kształcenia tych przedmiotów oraz analiza realizowanych przez studentów prac (w tym prac dyplomowych) świadczy o tym, że efekty kształcenia z obszaru w zakresie nauk technicznych są ważne w osiągnięciu wysokiej jakości kierunkowego kształcenia.

Przyjęty układ przedmiotów z grupy tzw. podstawowych; zajęć o charakterze praktycznym, w tym zajęć laboratoryjnych, warsztatowych i projektowych, wynosi 167,5 punktów ECTS; jest to bardzo istotny współczynnik świadczący o profilu kształcenia. Ten model wraz ze strukturą przedmiotów wymaga odpowiedniego doboru prowadzących Zespół Oceniający PKA podczas hospitacji zajęć, przeglądu prac etapowych i zrealizowanych dyplomów zweryfikował pozytywnie cele programowe, metody kształcenia i osiągnięte efekty praktycznej realizacji zadań projektowych w poszczególnych przedmiotach nauczania.

Studenci mają możliwość oceny kadry dydaktycznej poprzez ankietyzację. W ankiecie oceny prowadzonych zajęć studenci oceniają min.: „czy zajęcia były prowadzone zgodnie z programem przedmiotu zawartym w katalogu?”, „czy sposób, w jaki były prowadzone zajęcia zachęcał do samodzielnego myślenia?”, „czy osoba prowadząca zajęcia wyjaśniła zasady/kryteria oceniania studentów”. W ankiecie zostało zostawione również miejsce na inne uwagi studentów.

Poszczególne zajęcia oraz moduły zawierające treści programowe są zgodne z treściami i efektami przypisanymi do Kierunku Wzornictwo w ramach, którego prowadzone są dwie specjalności projektowe. Trzy osoby wykazane w zał. nr 5, przez ZO PKA nie zostały zakwalifikowane do minimum kadrowego ze względu na posiadane uprawnienia w dziedzinie nauk technicznych. Pozostali nauczyciele akademicy wchodzący w skład minimum kadrowego i te osoby, które tworzą zespół dydaktyków i prowadzą zajęcia obowiązkowe – spełniają wymogi przewidziane w art. 9b ustawy z dn. 27 lipca 2015 r. Prawo o szkolnictwie wyższym.

Przygotowanie kadry do prowadzenia przedmiotów zawodowych np. Podstawy projektowania obuwia, Konstrukcja odzieży, Podstawy wiedzy technicznej i inne z grupy przedmiotów specjalistycznych – wykazane w sylabusach, zawierające wiedzę, umiejętności i kompetencje w zakresie nauczania zawodowego – prezentuje bardzo wysoki poziom.

Jednak obszar kreatywnego projektowania, w porównaniu z metodami kształcenia na zbliżonych programowo uczelniach artystycznych, w poszukiwaniu oraz w opracowywaniu nowych metod – jest w tym wypadku, zbyt zachowawczy. Jeżeli praktyka i zawężona celowość działań programu kształcenia staje się wyraźnie jednostronna, to należy ten aspekt omówić w gronie całego zespołu dydaktyków.

Studenci dokonują oceny kadry dydaktycznej poprzez ankietyzację. Ankieta obejmuje pytania odnośnie oceny zajęć i oceny studenta. Ankieta przeprowadzana jest cyklicznie raz do roku. Uwagi poczynienie przez studentów skupiały się na poszukiwaniu, w dobrym zrozumieniu, „atrakcyjności” kontaktów; cyt. uwzględnienia ośrodków specjalizujących się w wzornictwie przemysłowym.

Dla potrzeb rozwoju Kierunku konieczne jest zapewnienie równowagi wiekowej w zasobach kadrowych, dlatego należy zabiegać o pozyskiwanie nowych pracowników, którym zapewni się warunki do rozwoju w zakresie stopni i awansu artystyczno – naukowego, przy równoczesnym wymogu prowadzenia pracy naukowej.

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron

Obecnie pozytywną stroną tej koncepcji kształcenia, która w konsekwencji, buduje mocną pozycję zawodową absolwentów, co pomaga w ich karierze projektantów mody. Jednostka ściśle współpracuje z firmami produkcyjnymi w zakresie odbywania praktyk, jak i ewentualnego przyszłego zatrudnienia w obrębie prowadzonych specjalności.

Kadra dydaktyków wzornictwa, która ze względów formalnych została zaliczona do minimum kadrowego prowadzi intensywne kształcenie, które wspomagane jest merytorycznie przez pozostałych specjalistów branżowych w zakresie technologii i wiedzy technicznej, co na tym Kierunku jest jednoznacznie zapisane i realizowane programowo.

Brak uzgodnień merytorycznych w tworzeniu spójnego programu dydaktyczno – artystycznego z Wydziałem Sztuki utrudnia pozytywne zmiany zarówno programowe, jak i prowadzenie wspólnej polityki kadrowej

Dobre praktyki

Intensywne nauczanie jest podstawą każdego praktycznego działania, jednak w całym cyklu kształcenia, nawet na tak specyficznym kierunku, jak „moda”, należy zachować proporcje pomiędzy wiedzą i praktyką. Dydaktycy są tego świadomi i w rozmowach indywidualnych z zespołem wizytującym, zwracali uwagę na konieczność tworzenia relacji pomiędzy celem i efektami, które osiągają w nauczaniu – a poszukiwaniem metod projektowania na gruncie sztuki. Tworzenie wzorcowych programów jest procesem skomplikowanym; wymaga wiedzy, praktycznej realizacji i wszechstronnej weryfikacji w odniesieniu do współczesnych teorii.

Zalecenia

Należy stworzyć warunki kadrowe umożliwiające realizację zakładanej koncepcji kształcenia. W zależności od przyjętej przez Wydział strategii, rozwiązaniem może być rozwój własnej kadry posiadającej kompetencje w dziedzinie sztuki, a zwłaszcza w zakresie dyscypliny sztuki projektowej. Rozwiązaniem może być również precyzyjne określenie współpracy z Wydziałem Sztuki. Współpracy polegającej nie tylko na realizacji zajęć z określonych przedmiotów ale również na świadomej i ścisłej współpracy w kształtowaniu i realizacji koncepcji kształcenia (w tym współpracy w zakresie prowadzonych badań i realizacji prac artystycznych).

Autorzy raportu samooceny wyraźnie deklarują „poszerzenie wiedzy o materiałach i procesach technologicznych produkcji odzieży i obuwia oraz zrozumienie jej współzależności z wiedzą projektowo-artystyczną i techniczno-konstrukcyjną”. Ta deklaracja realizowana w praktyce powoduje to, że faktycznie osiągnięte efekty kształcenia znacznie przekraczają zakres efektów kształcenia w obszarze kształcenia w zakresie sztuki (odniesionych do dyscypliny sztuk projektowych).

Należałoby zatem zalecić uczelni przyporządkowania ocenianego kierunku również do obszaru kształcenia w zakresie nauk technicznych oraz wskazania dziedzin nauki i dyscyplin naukowych z obszaru nauk technicznych, do których odnoszą się efekty kształcenia, tym bardziej, że ZO PKA wyraźnie podkreśla w raporcie unikatowość koncepcji kształcenia na ocenianym kierunku, wynikającą właśnie z połączenia aspektów projektowo-artystycznych z aspektami techniczno-konstrukcyjnymi

Z powyższej analizy wynika, że pomimo deklarowanego profilu ogólnoakademickiego wizytowany kierunek ma charakter kierunku o profilu praktycznym. Przejawia się to zarówno w deklarowanej koncepcji kształcenia, jak i w praktyce funkcjonowania. W związku z powyższym większy wpływ na koncepcję kształcenia mają uwarunkowania wynikające z potrzeb potencjalnych pracodawców, niż postęp w nauce.

Koncepcja kształcenia na ocenianym kierunku w zakresie realizacji jest ściśle powiązana z wyznaczonym celem. Żeby osiągnąć postawiony wyżej cel kształcenie opiera się o „wszechstronne przygotowanie do samodzielnej pracy artystycznej w zakresie projektowania” oraz „wiedzę o materiałach, konstrukcjach i procesach technologicznych” (cytaty z raportu samooceny). Koncepcja ta znajduje swoje potwierdzenie w rzeczywistości.

Uzgodnienie proporcji pomiędzy przedmiotami sztuk czystych; malarstwo, rzeźba, grafika – a kreatywnymi, poszukującymi metodami projektowania, jest kwestią porozumienia na poziomie formułowania problemów w sylabusach przedmiotowych

– które z natury rzeczy są opisowe. Dlatego rozwiązania należy poszukiwać na płaszczyźnie rozmów, dyskusji i twórczego „fermentu”. Jeżeli wyraźnie określi się i zdefiniuje problemy – wówczas potencjał intelektualny kadry całej Uczelni powinien wspomagać ten Kierunek. Ustawiczne poszukiwanie, śledzenie zmian, kontakty projektantów mody ze światem mody, są same w sobie niezbywalną wartością.

Kryterium 5. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w procesie kształcenia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 5

Koncepcja kształcenia na ocenianym kierunku oparta jest o ścisłą współpracę z otoczeniem gospodarczym. Zgodnie z deklaracją zawartą w raporcie samooceny oraz zgodnie z rozpoznany stanem faktycznym, kształcenie zogniskowane jest na kształceniu specjalizowanej kadry dla zakładów produkcyjnych odzieżowych i obuwniczych. Opisana w punkcie dotyczącym oceny spełnienia kryterium 1, koncepcja kształcenia jest w rzeczywistości realizowana. Opiera się na trzech płaszczyznach współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym.

Pierwsza płaszczyzna to udział interesariuszy zewnętrznych w formułowaniu programu studiów. Kontakty zawodowe kadry, kontakty z aktywnymi zawodowo absolwentami kierunku oraz bieżąca analiza efektów kształcenia osiąganych w trakcie praktyk (a w szczególności praktyk dyplomowych) są wykorzystywane do redefiniowania programu studiów. W obecnej chwili jest wprowadzana kolejna, wynikająca z doskonalenia procesu kształcenia, jego modyfikacja.

Druga płaszczyzna to właśnie praktyki zawodowe. Zgodnie z opisem zawartym w raporcie samooceny oraz zgodnie z informacjami uzyskanymi w trakcie wizytacji, realizacja praktyk (a w szczególności praktyk dyplomowych) ma charakter rzeczywistej współpracy. Możliwości produkcyjne firmy w zderzeniu z osiągniętymi przez studenta efektami kształcenia, pozwalają na weryfikację tych ostatnich. Równocześnie firmy produkcyjne są w stanie rozpoznać potencjał absolwentów i formułować oczekiwania w stosunku do programu studiów.

Realizacja projektów (zwłaszcza dyplomowych) wiąże się z trzecią płaszczyzną współpracy. Jest nią prezentacja prac studenckich na różnego rodzaju forach pozaakademickich. Studenci mają możliwość konfrontowania swoich osiągnięć w ramach pokazów targowych, konkursowych i innych przeglądów branżowych (opisana w ocenie spełnienia kryterium 2). Przyspiesza to ich formację zawodową i umożliwia zdobycie kontaktów zawodowych. Równocześnie jest elementem zewnętrznej kontroli osiągania zakładanych efektów kształcenia.

Dodatkowo kadra jednostki prowadzącej wizytowany kierunek studiów prowadzi, wymienione w raporcie samooceny, badania we współpracy z jednostkami gospodarczymi.

Biorąc wszystko powyższe pod uwagę należy uznać kryterium za spełnione w pełni.

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron

Współpraca jednostki prowadzącej wizytowany kierunek studiów (w zakresie związanym z kierunkiem) z otoczeniem społeczno-gospodarczym jest modelowa. Zarówno w zakresie formułowania programu studiów skierowanego na kształcenie kadr dla przemysłu, weryfikowania osiągniętych efektów kształcenia (praktyki dyplomowe oraz udział w branżowych targach, konferencjach i przeglądach, jak i współpracy kadry z przemysłem

Dobre praktyki

Dobłą praktyką realizowaną na wizytowanym kierunku studiów jest stworzenie możliwości weryfikacji koncepcji projektowych studentów w próbie rzeczywistego ich wdrożenia do produkcji. Co pozwala na bezpośredni kontakt studentów z liderami produkcji przemysłu odzieżowego i obuwniczego.

Zalecenia

Jedynym zaleceniem dotyczącym spełnienia kryterium 5 jest konieczność stworzenia mechanizmu szerszego propagowania opisywanej współpracy zwłaszcza dotyczącej możliwości realizacji praktyk dyplomowych. Należy wykorzystać różne kanały przekazywania tej informacji skierowane do potencjalnych kandydatów na studia. Zalecenie to nie dotyczy samego spełnienia kryterium lecz zainteresowania kandydatów tym w jaki sposób jest realizowana współpraca na płaszczyźnie uczelnia – przemysł w obszarze nie badawczo wdrożeniowym lecz bezpośredniego doświadczenia studentów.

Kryterium 6. Umiędzynarodowienie procesu kształcenia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6

Wizytowana Jednostka w raporcie samooceny przedstawiła założenia jakimi kieruje się Uczelnia w zakresie realizacji statutowych planów współpracy z uczelniami za granicą. Dotyczą one wyjazdów studentów na studia oraz odbywania praktyk zawodowych. Studenci objęci są programem Erasmus i Erasmus +. Wyjazdy dla posiadających Kartę Uczelni Erasmusa nadawaną przez Komisję Europejską są dofinansowane są przez uczelnię.

W ramach tych projektów współpracy międzynarodowej studenci regularnie i aktywnie uczestniczą w pokazach za granicą i w kraju na targach międzynarodowych gdzie prezentują własne kolekcje obuwia i odzieży. Przykładowo wymienione są Międzynarodowe Targi Poznańskie – Targi Mody, Fashion Week Poland w Łodzi, Międzynarodowe Targi Obuwia Shoesaccess w Moskwie, Faschion Week w Paryżu, Radom Fashion Show pokaz połączony z konkursem.

Pracownikom i nauczycielom akademickim zaleca się wyjazdy naukowe do renomowanych szkół projektowych oraz branie udziału w projektach wielostronnych mających na celu opracowywanie nowych programów nauczania, w tym nauczania na odległość, współpracy z przemysłem i pracami nad modernizacją funkcjonowania Kierunku. Dorobek naukowy i praca dydaktyczna pracowników kierunku jest publikowana w czasopismach w wersji angielskiej i ma zasięg międzynarodowy.

Potwierdzają to indywidualnie złożone wykazy działalności nauczycieli. Również projekty realizowane dla firm zagranicznych na targach w Mediolanie, we Frankfurcie, Berlinie,

Dusseldorfie. Chicago oraz udziały w konkursach, świadczą pozytywnie o szerokim zasięgu dokonań i współpracy kierunku.

Na wizytowanym kierunku nie są prowadzone zajęcia w językach obcych. Jednostka nie posiada akredytacji międzynarodowej.

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron

Rezultatem prowadzonych za granicą specjalistycznych wykładów i pokazów własnej twórczości artystycznej i projektów mody, pracownicy kierunku w dużym stopniu podnoszą rangę Uczelni i poszerzają zakres kształcenia. Jednak ilość kontaktów z uczelniami zagranicznymi jest stosunkowo mała i ogranicza się ona do jednostkowych wyjazdów zarówno studentów jak i nauczycieli akademickich. Koncepcja kształcenia wypracowywana jest w zasadzie na gruncie własnych doświadczeń, które mają jednak znaczącą rangę. Efekty kształcenia są widoczne na tzw. rynku wewnętrznym; procentują bardzo dobrą opinią absolwentów o przygotowaniu do zawodu projektanta, dizajnera mody. Pożądane efekty osiągnięte w tak specyficznej dziedzinie jaką jest moda, nie polegają tylko na kopiowaniu wzorów i wzorców uczenia designu – lecz na śledzeniu rynku mody i porównywaniu trendów. Indywidualność, podkreślana we wszystkich aspektach, jest wskazówką naczelną – w kształtowaniu sylwetki studenta – też. Dlatego studenci na spotkaniu z Zespołem Oceniający podkreślali potrzebę częstszych kontaktów z ośrodkami i projektantami specjalizującymi się w designie mody.

Dobre praktyki

Jeżeli weźmie się pod uwagę, że tzw. proces kształcenia w szkole artystycznej jest procesem „płynnym” – to wówczas efekty, zarówno w jakości programowej, jak i poziom wykształcenia studentów, będzie bardzo wysoki. Śledzenie „trendów” to tylko jeden z wielu aspektów tego specyficznego studiowania. Wypracowanie własnych metod indywidualnej pracy twórczej, wraz z możliwymi do zweryfikowanymi programami kształcenia – tworzy prawidłowy system edukacyjny.

Zalecenia

Należy zintensyfikować mobilność międzynarodową studentów i pracowników dydaktycznych. W ofercie programowej należy wprowadzić zajęcia w językach obcych.

Kryterium 7. Infrastruktura wykorzystywana w procesie kształcenia

7.1. Infrastruktura dydaktyczna i naukowa

7.2. Zasoby biblioteczne, informacyjne oraz edukacyjne

7.3. Rozwój i doskonalenie infrastruktury

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 7

Kierunek dysponuje samodzielną bazą lokalową w postaci pracowni dydaktycznych wraz z wyposażeniem, pomieszczeń magazynowych i pomieszczeń administracji. Ten stan posiadania zaspokaja prawidłowe prowadzenie dydaktyki. Infrastruktura dydaktyczna i naukowa jest w pełni zabezpieczona w wyżej wymienionym zakresie. Nadzór nad sprawnością i

bezpieczeństwem urządzeń i wyposażenia regulowany jest przepisami bhp. Brak udogodnień dla osób niepełnosprawnych powoduje jednak kolizje komunikacyjne. Proces kształcenia kompatybilnie wspomagany jest systemem biblioteczno – informacyjnym i zasobami edukacyjnymi, które znajdują się w dyspozycji Biblioteki Głównej. Rozwój i doskonalenie infrastruktury w dużej mierze zależy od współpracy programowej w ramach Wydziału Sztuki. Opinie studentów dotyczące korzystania z wyposażenia, dostępu i pracy w pracowniach specjalistycznych oraz możliwości uzupełnienia, rozwijania pracy własnej i poszerzania zainteresowań twórczych, są pozytywne.

Studenci kierunku mają do dyspozycji 10 pomieszczeń, na które składają się pracownie specjalistyczne, laboratoria oraz 2 pracownie wspomagania komputerowego w projektowaniu obuwia i odzieży. Studenci uczestniczący w spotkaniu z Zespołem Oceniającym PKA wyrazili pozytywną opinię dotyczącą infrastruktury ocenianego kierunku. W laboratorium technologii odzieży pracują wspólnie nad przygotowaniem szablonów i wykrojów – formułując wnioski badawcze. Studenci mają możliwość korzystania z pracowni poza godzinami pracy, po wcześniejszym zgłoszeniu odpowiedniemu pracownikowi. Budynek, w którym odbywają się zajęcia nie jest dostosowywany do potrzeb osób niepełnosprawnych. Nie posiada windy, która pozwalałaby studentom niepełnosprawnym swobodnie przemieszczać się między piętrami. Jedynie budynek Biblioteki Głównej posiada podjazd przystosowany dla osób niepełnosprawnych. W czasie praktyk i zajęć dydaktycznych mogą korzystać z parku maszynowego oferowanego przez zakłady produkcyjne współpracujące z jednostką. Do dyspozycji studentów są specjalistyczne programy komputerowe do projektowania odzieży i obuwia oraz specjalistyczne maszyny. Na Wydziale jest możliwość korzystania z bezpłatnego oprogramowania firmy Microsoft MSDN Academic Alliance. Pomieszczenia laboratoriów, pracowni artystyczno – projektowych, pracowni specjalistycznych, stanowiska komputerowe wraz z drukarkami i ploterem usytuowane są w ciągu komunikacyjnym tak, jak na to pozwala układ budowlany budynku i dokonany został funkcjonalnie i bezkolizyjnie. Numery pomieszczeń, oznakowanie i informacje, co do przeznaczenia i wykorzystania, w zasadzie są poprawne; należałoby zadbać jednak o ich jakość plastyczną. Parametry powierzchni i kubatury odpowiadają podstawowym normom funkcjonalności. W każdym z wizytowanych pomieszczeń [oprócz magazynu z materiałami] zadbano o prezentację prac studentów oraz zawieszono plansze poglądowe pomocne w trakcie zajęć. Sala. Nr 146, 148, [pow. 51 m² każda], jest pracownią malarstwa i rysunku. Sala nr 150, o pow. 51 m² jest pracownią rzeźby, anatomii i antropometrii człowieka – wyposażona w sztalugi, kawalety, stelaże pod glinę i manekiny oraz rekwizyty – pomieszczenie jest wystarczające do samodzielnej, indywidualnej pracy studenta. Pracownie projektowania i realizacji specjalistycznych zadań projektowych i ćwiczeń praktycznych: sale nr 150, 153, 239, 150, 29, oraz laboratorium technologii odzieży, sala nr 29 – przygotowane są w stopniu bardzo dobrym do praktycznego, zawodowego nauczania oraz prowadzenia dydaktyki przedmiotowej na poziomie wyższej szkoły projektowej. Tzw. park maszynowy, posiada urządzenia specjalistyczne dobrej jakości, znanych producentów. Każda czynność i zadanie projektowe jest możliwe do wykonania przez studenta według wymaganej metody maszynowej obróbki z dbałością o końcowy efekt estetyki i jakości wykonania produktu.

W zakresie udostępnienia pomieszczeń, dostępu i obsługi maszyn specjalistycznych przez osoby niepełnosprawne – to bariery architektoniczne nie są uporządkowane i nie są regulowane wewnętrznymi przepisami bhp.

Wykaz zasobów bibliotecznych dostępnych dla studentów i pracowników naukowych kierunku wzornictwo jest realnie powiązany z aktualnym stanem bazy bibliotecznej Biblioteki Głównej Uczelni. Rola Biblioteki Głównej, jako samodzielnej jednostki naukowej. Jak w trakcie wizytacji stwierdzono i podkreślono, jest ona bardzo istotna. Wysoko oceniono realny stan faktyczny zasobów bibliotecznych. W Bibliotece Głównej jest 246 miejsc dla czytelników i ponad 80 stanowisk komputerowych dla użytkowników. Zasoby, to około 170 tys. vol. książek i ponad 50 tys. vol. zbiorów specjalnych tj. norm, katalogów, prac naukowo badawczych, informatorów. Prenumeraty na w roku 2017, w tym czasopisma w zasobach Wydziału obejmują 231 tytułów. Biblioteka w ramach swojej statutowej działalności realizuje wyznaczone cele naukowe, wystawiennicze, prowadzenie seminariów i wykładów monograficznych. Równocześnie programowo, obligatoryjnie wypożycza i udostępnia studentom w formie elektronicznej pozycje katalogowe.

Studenci kierunku wzornictwo, korzystając z zasobów, często odwiedzają stronę internetową i w zasadzie poszukują literatury podanej w sylabusach przedmiotów. Literatura będąca podstawą kształcenia w zakresie wiedzy, podana w wykazie bibliograficznym baz danych dostępna jest dla wszystkich studentów. Studenci mają dostęp do zasobów piśmiennictwa światowego za pośrednictwem Wirtualnej Biblioteki Nauki. Dostępne są licencjonowane bazy danych: Elsevier (Science Direct), Springer Link, Web of Science, EBESCO, Nature, Science, Scopus, Wiley. Serwisy udostępnione są na wszystkich komputerach Uczelni w trybie on-line. Aktualizacja bazy danych odbywa się na bieżąco. Elektroniczny Punkt Informacji Normalizacyjnej otrzymuje kompletny i aktualny zbiór Polskich Norm (PN), (PKN), (EPIN). Funkcjonuje również Wypożyczalnia międzybiblioteczna współpracująca z wszystkimi bibliotekami w kraju i zagranicą. Biblioteka Główna tworzy też własne bazy danych.

W trakcie wizytacji, w pokoju do cichej nauki, na stanowiskach komputerowych biblioteki, pracowało kilkoro studentów. Wyrazili oni pozytywną ocenę i podkreślili dużą rolę jaką spełnia korzystanie z tej biblioteki w trakcie studiów. Według tej opinii, zasoby edukacyjne znajdujące się w poszczególnych działach, dają możliwość poszerzenia ich horyzontów artystyczno – naukowych.

Systemy biblioteczno – informacyjne oraz zasoby edukacyjne, które są do dyspozycji studentów i kadry dydaktycznej, którymi dysponuje wizytowany Kierunek, dają w szerokim zakresie możliwości kształcenia studentów na wysokim poziomie przygotowania zawodowego. Sieć monitoringu komputerowego, który prowadzi Biblioteka Główna pozwala uzyskać informacje z serwisów i baz światowych ze wszystkich dziedzin nauki, techniki i sztuki.

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron

Wizytacja oceniła stan faktyczny, który określa miejsce, rolę i jakość kształcenia na Kierunku Wzornictwo. Uczelnia, która w ramach swoich statutowych celów, między innymi, prowadzi kształcenie kadr specjalistów w zakresie projektowania mody, ze specjalnościami projektowania obuwi i odzieży – jest atutem w skali regionu, gdzie przemysł skórzany i odzieżowy ma historyczną tradycję. Infrastruktura dydaktyczna i naukowa, która jest do dyspozycji Kierunku, umożliwiają realizację programu kształcenia. W szerokim zakresie studenci i kadra naukowa mogą korzystać z aktualnych zasobów bibliotecznych. Ujęte w programach kształcenia treści są możliwe do realizacji. Zalecane w

sylabusach przedmiotów pozycje literatury obowiązkowej i tej poszerzającej ofertę kształcenia, są dostępne w szerokim spektrum pozycji książkowych, zbiorów specjalnych i czasopism, jaką dysponuje baza Biblioteki Głównej.

Dobre praktyki

Wszechstronny i wielowymiarowy, ze względu na wspomagany elektronicznym systemem wypożyczeń dostęp do zbiorów, świadczy o randze Biblioteki Głównej jako jednej z najnowocześniejszych bibliotek naukowych w Polsce. Sieci komputerowe mające zasięg międzynarodowy ułatwiają studentom i pracownikom naukowym korzystanie z baz danych, portali naukowych, e-wydań czasopism. Dobrze funkcjonuje możliwość uzupełnienia i poszerzenia informacji i wiedzy fachowej wymaganej w ramach realizacji programu studiów na kierunku wzornictwo, a która wskazana została w sylabusach przedmiotów. Są to pozycje z zakresu sztuk plastycznych, dotyczące teorii i historii sztuki, architektury, rysunku, rzeźby, malarstwa, rzemiosła artystycznego, sztuki użytkowej, designu i mody.

Zalecenia

Należy dostosować zasoby biblioteczne, informacyjne i edukacyjne służące realizacji procesu kształcenia oraz prowadzenia badań naukowych do potrzeb osób niepełnosprawnych.

Kryterium 8. Opieka nad studentami oraz wsparcie w procesie uczenia się i osiągnięcia efektów kształcenia

- 8.1. Skuteczność systemu opieki i wspierania oraz motywowania studentów do osiągnięcia efektów kształcenia
- 8.2. Rozwój i doskonalenie systemu wspierania oraz motywowania studentów

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8

8.1

Studenci są informowani za pośrednictwem poczty elektronicznej i strony internetowej Jednostki o formach opieki i wsparcia. Ponadto są informowani o osiągniętych efektach za pośrednictwem wirtualnej uczelni po zalogowaniu się do swojego konta. Studenci ocenianego kierunku mają możliwość skorzystania z pomocy nauczycieli akademickich ze względu na małą liczebność grup i bezpośredni kontakt z prowadzącym zajęcia. Nauczyciele akademicy motywują studentów do wszechstronnego rozwoju poprzez zachęcanie do udziału w konkursach, wydarzeniach kulturalnych, wyjazdach dydaktycznych, co potwierdzają osiągnięcia studentów na międzynarodowych i krajowych konkursach. Studenci obecni na spotkaniu z Zespołem Oceniającym PKA wyrazili pozytywną opinię dotyczącą kontaktu z nauczycielami akademickimi, którzy pomagają im ukierunkować swoje zainteresowania i osiągnąć zakładane efekty kształcenia. Studenci mają możliwość prezentacji uzyskanych efektów kształcenia na międzynarodowych i krajowych konkursach, pokazach oraz organizowanych przez uczelnię wydarzeniach. Jednostka motywuje studentów do osiągnięcia lepszych wyników i dodatkowej aktywności poprzez możliwość otrzymania stypendium rektora za wybitne osiągnięcia naukowe i artystyczne. Stypendium Rektora może uzyskać 10% ogółu studentów danego kierunku. Studenci mają możliwość korzystania ze wszystkich form pomocy materialnej, które zostały określone w art. 173 ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym. Szczegółowe ustalenia dotyczące trybu udzielania świadczeń zawarte są w

Regulaminie ustalania wysokości, przyznawania i wypłacania świadczeń pomocy materialnej dla studentów Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu określa zarządzenie R-39/2011 z dnia 23 września 2011 r. z późn. zm.), a wysokość stawek przy poszczególnych progach stypendium Rektora dla najlepszych studentów określono w załączniku do zarządzenia rektora R- 9/2015 z dnia 4 grudnia 2015 r. dostępnym na stronie internetowej uczelni. Sprawy osób niepełnosprawnych w kontekście pomocy materialnej są rozpatrywane w Dziale Spraw Studenckich. Studenci za pośrednictwem strony internetowej uczelni w zakładce pomoc materialna mogą zapoznać się ze szczegółowymi informacjami odnoszącymi się do pomocy materialnej. Wnioski o świadczenia pomocy materialnej studenci składają za pośrednictwem strony internetowej uczelni po zalogowaniu się w portalu „wirtualna uczelnia”. Studenci mają możliwość uzyskania dodatkowych informacji o systemie pomocy materialnej dzięki zakładce „przewodnik stypendialny” na stronie internetowej uczelni. Przewodnik ułatwia im zapoznanie się z wszystkimi formami pomocy materialnej i uzyskać szczegółowe informacje. Administracyjną obsługą studentów zajmuje się Biuro Obsługi Studentów. Studenci uczestniczący w spotkaniu z Zespołem Oceniającym PKA odnieśli się pozytywnie do obsługi administracyjnej i terminowości w Biurze Obsługi Studentów. Swoją opinię uzasadnili bezpośrednim kontaktem i otwartością pracowników administracyjnych, którzy zapewniają im niezbędne wsparcie. Na uczelni działa Centrum Promocji Studentów i Absolwentów UTH Radom. Centrum organizuje różnego rodzaju wsparcie dla studentów i absolwentów takie jak: targi pracy, szkolenia, rozsyłanie ofert pracy i staży, doradztwo personalne. W opinii studentów uczestniczących w spotkaniu z Zespołem Oceniającym PKA Centrum Promocji Studentów i Absolwentów UTH Radomiu ogranicza swoją działalność do wysyłania wiadomości za pośrednictwem poczty elektronicznej z ofertami pracy, praktyk i staży. Studenci wskazali, że brakuje im szkoleń z umiejętności miękkich zwłaszcza w kontekście rozwoju kariery zawodowej. Nauczyciele akademicki wspierają studentów w ich rozwoju zawodowym i we wchodzeniu na rynek pracy pomagając studentom przygotować portfolio oraz autoprezentację. Studenci mają możliwość zgłaszania opinii oraz skarg poprzez delegowanych przedstawicieli studenckich w radzie wydziału oraz do właściwego organu samorządu studenckiego. Alternatywną możliwością zgłoszenia skargi lub wniosku jest bezpośredni kontakt z dziekanem ds. dydaktycznych i studenckich lub dziekanowi wydziału. Wizytowany kierunek nie posiada reprezentacji w samorządzie studenckim działającym na UTH w Radomiu. Struktura samorządu studenckiego jest jednolita i współtworzą go studenci wszystkich wydziałów, w związku z tym brak jest samorządów wydziałowych. Na wizytowanym kierunku nie działa koło naukowe z powodu braku chętnych studentów. W powyższym aspekcie warto wyznaczyć wybranego nauczyciela akademickiego jako opiekuna koła, który zachęci studentów. Jednostka wspiera samorząd studencki jednak studenci wizytowanego kierunku nie są zainteresowani dodatkową działalnością w samorządzie studenckim.

8.2

Wszystkie aktualne informacje o formach wsparcia i opieki studenci uzyskują za pośrednictwem strony internetowej Uczelni, Jednostki oraz za pośrednictwem wirtualnego dziekanatu. Ze względu na powszechną relacje mistrz-uczeń występującą na wizytowanym

kierunku studenci na bieżąco zgłaszają skargi. Władze wydziału starają się na bieżąco reagować na zgłaszane przez studentów problemy oraz skargi.

Jednostka nie prowadzi formalnej oceny dostępności do aktualnych informacji. Studenci ocenianego kierunku mają możliwość zgłaszania skarg przez starostów grup. Problemy i wnioski o skali ponad wydziałowej zgłaszane są do uczelnianej rady samorządu studenckiego. Jednostka doskonalą system wsparcia i motywowania studentów poprzez ich udział krajowych i międzynarodowych konkursach. Uzyskane nagrody i wyróżnienia stanowią najlepsze potwierdzenie czy system wsparcia i motywowania studentów. W opinii studentów obecnych na spotkaniu z Zespołem Oceniającym nauczyciele akademicy motywują ich do uczestnictwa w konkursach o zasięgu krajowym i międzynarodowym.

Uzasadnienie, z uwzględnieniem mocnych i słabych stron

W jednostce funkcjonuje system pomocy materialnej a studenci są o nim informowani za pośrednictwem strony internetowej uczelni. Studenci motywowani są do uzyskania lepszych wyników w nauce przez możliwość uzyskania stypendium rektora dla najlepszych studentów. Wszystkie informacje o formach wsparcia studenci mogą uzyskać za pośrednictwem strony internetowej uczelni. Mocną stroną uczelni jest rozbudowana zakładka pomoc materialna gdzie studenci ocenianego kierunku mogą pozyskać niezbędne informacje. Nauczyciele akademicy zachęcają studentów do udziału w konkursach, na których studenci są nagradzani. System wsparcia i motywowania studentów ma nieformalny charakter ze względu na małą liczebność grup. Nauczyciele akademicy organizują dla studentów wyjazdy związane z ich zainteresowaniem oraz kierunkiem studiów. Studenci mają możliwość rozwijać swoje indywidualne zainteresowania przy wsparciu nauczycieli akademickich. Nauczyciele akademicy pomagają studentom w wejściu na rynek pracy oraz przygotować profesjonalne portfolio. Jako słabą stroną należy wskazać brak formalnej oceny pracowników administracji. Co ułatwiłoby studentom zgłaszanie skarg i uwag. Ponadto na wizytowanym kierunku nie działa koło naukowe.

Dobre praktyki

Przewodnik stypendialny dla studentów o możliwych świadczeniach pomocy materialnej, który umożliwi im dokładne zapoznanie się z dostępnymi formami pomocy materialnej.

Zalecenia

brak

8. Ocena dostosowania się jednostki do zaleceń z ostatniej oceny PKA, w odniesieniu do wyników bieżącej oceny

Zalecenie	Charakterystyka działań doskonalących oraz ocena ich skuteczności
„Zaproponowano” rozważenie możliwości przyporządkowania kierunku artystycznego wzornictwo do Wydziału Sztuki lub utworzenia odrębnego Instytutu na prawach Wydziału.	Dnia 24.03.2014 podpisano porozumienie pomiędzy Wydziałem Sztuki i Wydziałem Materiałoznawstwa, Technologii i Wzornictwa, która dotyczy prowadzenia studiów II stopnia, a która to zawiera zapis, że Wydziałem wiodącym jest Wydział Sztuki UTH. Należy podkreślić, że przekazany Komisji

	<p>raport samooceny opracowany przez Wydziałem Materiałoznawstwa, Technologii i Wzornictwa dotyczył jedynie studiów I stopnia. Po analizie dokumentacji przekazanej przez uczelnię i MNiSW, w okresie około tygodnia przed planowaną wizytacją, stwierdziliśmy nieścisłość, tj. brak informacji dot. studiów II stopnia, podjęliśmy wówczas decyzję o skontaktowaniu się z Dziekanem Wydziału Materiałoznawstwa, Technologii i Wzornictwa, który potwierdził, że studia na tym poziomie są prowadzone i zostały już ukończone przez pierwszych absolwentów. Przedstawiając powyższe Dziekan podkreślił, że studia II stopnia nie zostały uwzględnione przez Jednostkę w raporcie samooceny z uwagi na treść umowy o prowadzeniu studiów II stopnia we współpracy z Wydziałem Sztuki, w tym m.in. jednoznaczne wskazanie, że Wydziałem wiodącym jest Wydział Sztuki, a także fakt, że zgodnie z umową dokumentacja dotycząca programu studiów jest przechowywana, a w przypadku spraw studentów, toku studiów również prowadzona, przez Wydział wiodący. W szczególności na podstawie par. 1 ust. 2, par 2 ust.3, par. 3 ust. 1, par. 6 ust. 3, oraz par. 9 podpisanej umowy Władze Wydziału Materiałoznawstwa, Technologii i Wzornictwa uznały, że ocena Komisji będzie dotyczyć jedynie studiów I stopnia prowadzonych przez tę Jednostkę. Pomimo opinii ZO, że ocena powinna dotyczyć studiów zarówno na poziomie I, jak i II stopnia, z uwagi na krótki okres czasu przed planowaną wizytacją (ok. tydzień), uznaliśmy, że nagle zaangażowanie w proces oceny kolejnego Wydziału, w tym konieczność przygotowania informacji i danych, które powinny znaleźć się w raporcie samooceny, a które to stanowią punkt wyjścia do działań ZO, może stanowić zbyt duże obciążenie i wysiłek dla Jednostki, a dodatkowo, iż krótki okres czasu może znacząco wpłynąć na jakość przygotowania Jednostki do poddania ocenie, w tym w odniesieniu do treści/kompletności informacji i danych dotyczących studiów II stopnia, a także przygotowania do udziału w spotkaniach, które odbywają się w toku wizytacji. Biorąc pod uwagę wszystkie wspomniane okoliczności zdecydowano o skupieniu się jedynie na studiach I stopnia. A sprawa ta musi być wyjaśniona poprzez nowa akredytacje w tym roku akademickim 2017/2018</p>
<p>Cele kształcenia i deklarowane kompetencje absolwenta uznano za zasadniczo zgodne z obowiązującymi ówczesnie standardami, „zasugerowano” natomiast dokonanie drobnych korekt w opisie sylwetki absolwenta w części rozpoczynającej się od cyt. „Studia, przygotowujące absolwenta do zawodu,.....”. Ta część została uznana za związaną bardziej z procesem dydaktycznym niż z założeniami sylwetki absolwenta. Wątpliwości również wzbudziło zdanie, cyt. ”Absolwent powinien posiadać zdolności plastyczne...”.</p>	

<p>Podkreślono, że uzdolnienia plastyczne kandydatów na studia sprawdzane są w trakcie egzaminów wstępnych, a do sprawdzenia tych uzdolnień powołana jest komisja egzaminacyjna. Podkreślono, że student nie nabywa zatem uzdolnień plastycznych podczas procesu studiowania.</p>	
<p>„Zasugerowano” by w ramach seminariów dyplomowych (bądź poza nimi, jako odrębne zajęcia) wprowadzić treści dotyczące metodyki pracy umysłowej i techniki pisania prac dyplomowych.</p>	
<p>Pewne wątpliwości wzbudził blok przedmiotów specjalnościowych. W grupie przedmiotów specjalnościowych były przedmioty: projektowanie obuwia i odzieży oraz projektowanie odzieży i obuwia, a także podstawy konstrukcji obuwia i odzieży oraz podstawy konstrukcji odzieży i obuwia. Przedmioty te zawierały w sobie niewielkie różnice, rozszerzające wiedzę z zakresu obuwia bądź odzieży. Wyjaśniono zespołowi oceniającemu, iż ma to na celu rozszerzenie wiedzy z zakresu obuwia oraz odzieży dla wszystkich studentów. „Zasugerowano” zatem wprowadzenie tych przedmiotów w drugim semestrze I roku studiów, aby student mógł zapoznać się ze specyfiką obydwu specjalności, zanim dokona świadomego wyboru specjalności na II roku studiów. Natomiast na drugim roku studiów „zasugerowano” wprowadzenie przedmiotów: projektowanie obuwia i podstawy konstrukcji obuwia oraz przedmioty: projektowanie odzieży i podstawy konstrukcji odzieży dla poszczególnych specjalności oddzielnie.</p>	
<p>Sekwencja przedmiotów z wyjątkiem niezrozumiałej dla ZO przerwy na II roku studiów odnoszącej się do przedmiotu malarstwo została uznana za prawidłową. Analizując sytuację związaną z przedmiotem malarstwo, po wyjaśnieniach złożonych przez Panią Prodziekan ds. dydaktycznych i studenckich, zespół wizytujący „zasugerował” wprowadzenie przedmiotów artystycznych, czyli malarstwa, grafiki, rysunku i rzeźby jako przedmiotów wolnego wyboru od II roku studiów przy współpracy z kadrą naukowo-dydaktyczną Wydziału Sztuki, aby umożliwić studentom, rozwijanie uzdolnień plastycznych, które niezbędne są w pracy projektanta.</p>	
<p>„Zasugerowano” przeanalizowanie punktacji dotyczącej przedmiotów projekt dyplomowy i seminarium dyplomowe i wprowadzenie punktacji zgodnie ze wskazaną w obowiązujących ówczesnie standardach kształcenia w części V. Inne wymagania; punkt 5.</p>	
<p>„Zasugerowano” wprowadzenie odrębnej oceny pracy artystycznej w ramach egzaminu</p>	<p>Zalecenie zrealizowano w zakresie dołączonej płyty cd zawierającej prace dyplomową starannie opisaną. Dołączana jest też dokumentacja fotograficzna z</p>

dypłomowego oraz dokumentacji na nośniku elektronicznym z obrony prac dyplomowych, które wiążą się z pokazem kolekcji odzieży bądź prezentacji kolekcji zaprojektowanego i wykonanego w ramach dyplomu obuwia. Wskazano, że należy również dopilnować, aby dołączone płyty CD zawierające pracę dyplomową były dokładnie opisane.	pokazów.
Za „wskazane” uznano wprowadzenie zadań studyjnych na zajęciach z rzeźby uwzględniających studiowanie sylwetki ludzkiej z natury. Ówczesne standardy dla studiów I stopnia na kierunku wzornictwo zalecały w treściach kształcenia studium natury.	
Stwierdzono, że Wydział powinien zadbać o potrzeby osób niepełnosprawnych, w tym uznano za „konieczne” dostosowanie budynku do potrzeb niepełnosprawnych studentów.	
Stwierdzono, że sylabusy powinny być dostępne w dziekanacie oraz na stronie internetowej.	Zalecenie zostało częściowo zrealizowane. Sylabusy są udostępniane studentom na ich prośbę w dziekanacie, nie zostały jednak opublikowane na stronie internetowej Jednostki.
Za „konieczne” uznano wprowadzenie ankietyzacji pracowników administracji oraz powiązanie wyników ankiet z przebiegiem dalszej kariery zawodowej pracowników. Studenci oraz przedstawiciele Samorządu studenckiego wykazywali niewielką wiedzę o systemie ankietyzacji.	
Dostrzeżono brak nauczycieli akademickich ze stopniem naukowym doktora posiadających dorobek naukowo-artystyczny w zakresie kierunku wzornictwo oraz małą liczbę zatrudnionych asystentów.	Nie zrealizowano zalecenia, brak młodej kadry z dorobkiem w zakresie kierunku wzornictwo.
Za „wskazane” uznano rozszerzenie badań związanych z artystyczną stroną projektowania oraz pozyskiwanie dodatkowych środków i grantów na rozwój badań a co za tym idzie rozwój młodej kadry i ocenianego kierunku studiów.	
Uznano, że Jednostka nie spełnia kryteriów, dotyczących funkcjonowania systemu pomocy materialnej. Studenci nie mieli faktycznej wiedzy oraz wpływu na funkcjonowanie i warunki przyznawania świadczeń socjalnych.	
Za wymagające poprawy w obszarze spraw studenckich uznano: położenie nacisku na udział studentów w wewnętrznym systemie zapewniania jakości kształcenia, podniesienie świadomości studentów w zakresie Procesu Bolońskiego oraz jakości kształcenia, większe dofinansowanie działalności studenckiej, w tym ruchu kół naukowych, wcześniejsze przedstawianie do opinii organowi samorządu studenckiego programów nauczania oraz planów zajęć, godziny funkcjonowania dziekanatu, nauczanie języka obcego.	

<p>- stwierdzono, że Wydział powinien zadbać o potrzeby osób niepełnosprawnych, w tym uznano za „konieczne” dostosowanie budynku do potrzeb niepełnosprawnych studentów;</p>	<p>–budynek w którym odbywają się zajęcia na wizytowanym kierunku, został częściowo dostosowany, poprzez budowę podjazdu dla osób poruszających się na wózkach inwalidzkich. W środku dalej brakuje windy. Jednostka podjęła działania mające na celu dostosowanie budynku w przyszłości do osób niepełnosprawnych;</p>
<p>- stwierdzono, że sylabusy powinny być dostępne w Dziekanacie oraz na stronie internetowej;</p>	<p>–studenci obecni na spotkaniu z Zespołem Oceniającym PKA potwierdzili dostępność sylabusów w dziekanacie. Ponadto nauczyciele akademicy wysyłają karty przedmiotu za pośrednictwem poczty elektronicznej oraz są dostępne po zalogowaniu się do wirtualnej uczelni;</p>
<p>Studenci oraz przedstawiciele Samorządu studenckiego wykazywali niewielką wiedzę o systemie ankietyzacji;</p>	<p>–studenci Obecni na spotkaniu z Zespołem Oceniającym PKA posiadali wiedzę o systemie ankiet, co należy uznać za skuteczne działanie Jednostki i podjęcie działań doskonalących;</p>
<p>- Uznano, że Jednostka nie spełnia kryteriów, dotyczących funkcjonowania systemu pomocy materialnej. Studenci nie mieli faktycznej wiedzy oraz wpływu na funkcjonowanie i warunki przyznawania świadczeń socjalnych.</p>	<p>–oceniana jednostka poprawiła funkcjonowanie systemu pomocy materialnej, na stronie internetowej uczelni studenci mogą znaleźć wszystkie niezbędne informacje oraz zapoznać się z warunkami przyznawania świadczeń socjalnych. Fakt ten potwierdzili studenci uczestniczący w spotkaniu z Zespołem Oceniającym PKA</p>